

Bakgrunn for vedtak
Reinelv kraftverk

Lyngen kommune i Troms fylke

Norges
vassdrags- og
energidirektorat

Tiltakshaver	Norsk Vannkraft AS
Referanse	201001300-41
Dato	24.03.2017
Notatnummer	KSK-notat 12/2017
Ansvarlig	Øystein Grundt
Saksbehandler	Birgitte M. W. Kjelsberg

Dokumentet sendes uten underskrift. Det er godkjent i henhold til interne rutiner.

E-post: nve@nve.no, Postboks 5091, Majorstuen, 0301 OSLO, Telefon: 09575, Internett: www.nve.no
Org.nr.: NO 970 205 039 MVA Bankkonto: 7694 05 08971

Hovedkontor
Middelthunsgate 29
Postboks 5091, Majorstuen
0301 OSLO

Region Midt-Norge
Vestre Rosten 81
7075 TILLER

Region Nord
Kongens gate 14-18
8514 NARVIK

Region Sør
Anton Jenssensgate 7
Postboks 2124
3103 TØNSBERG

Region Vest
Naustdalsvn. 1B
Postboks 53
6801 FØRDE

Region Øst
Vangsveien 73
Postboks 4223
2307 HAMAR

Sammendrag

Norsk vannkraft AS søker konsesjon til å utnytte et fall på 125 m i Reinelva til kraftproduksjon. Inntaket er tenkt plassert på 131 moh., mens kraftverket er planlagt 6 moh. Vannveien søkes lagt i en 1470 m lang nedgravd rørgate. Berørt elvestrekning er på om lag 1500 m. Reinelv kraftverk vil få en installert effekt på 1,5 MW.

Lyngen kommune er prinsipielt imot prosjektet fordi de mener tiltaket vil sette drikkevannskilden i bygda i fare. De mener søknaden er dårlig utredet. **Fylkesmannen i Troms** kan akseptere en utbygging gitt avbøtende tiltak. **Troms fylkeskommune** fraråder en utbygging grunnet friluftsliv. **Mattilsynet** er bekymret for drikkevannskilden i bygda og krever strenge vilkår om konsesjon gis. **Rendalen reinbeitedistrikt** er imot prosjektet fordi øvre deler av tiltaksområdet berører en flyttvei. **FNF Troms** og **Ishavkysten friluftsråd** stiller seg kritiske til en utbygging. Dette begrunnes i landskap, friluftsliv, biologisk mangfold, sumvirkninger og for dårlig utredning. **Fylkeslaget i NJFF-Troms** påpeker at Reinelva er en sjørøyeelv. De er uenige i de fiskefaglige vurderingene i biomangfoldrapporten. De mener kunnskapsgrunnlaget på fisk og bunndyr er for dårlig. **I.I.R. Vatne** støtter organisasjonenes innvendinger mot utbygging og er imot prosjektet. **Statens vegvesen** og **Troms kraft nett AS** har kun generelle kommentarer til søknaden.

En utbygging etter omsøkt plan vil gi om lag 4,7 GWh/år i ny fornybar energiproduksjon. Dette er en produksjon som er liten for småkraftverk. Selv om dette isolert sett ikke er et vesentlig bidrag til fornybar energiproduksjon, så utgjør småkraftverk samlet sett en stor andel av ny tilgang de senere år. De tre siste årene (2014-16) har NVE klarert drøyt 2,2 TWh ny energi fra småkraftverk. De konsesjonsgitte tiltakene vil være et bidrag i den politiske satsingen på småkraftverk, og satsingen på fornybar energi.

De aller fleste prosjektene vil ha enkelte negative konsekvenser for en eller flere allmenne interesser. For at NVE skal kunne gi konsesjon til kraftverket må virkningene ikke bryte med de føringer som er gitt i Olje- og energidepartementets retningslinjer for utbygging av små vannkraftverk. Videre må de samlede ulempene ikke være av et slikt omfang at de overskrider fordelene ved tiltaket. NVE kan sette krav om avbøtende tiltak som del av konsesjonsvilkårene for å redusere ulempene til et akseptabelt nivå.

NVE vurderer kostnadene ved tiltaket til å være nær gjennomsnittet i forhold til andre småskala vannkraftverk som det er søkt konsesjon for de siste årene. Ved en eventuell konsesjon til tiltaket vil det allikevel være søkers ansvar å vurdere den bedriftsøkonomiske lønnsomheten i prosjektet.

I vedtaket har NVE lagt vekt på hvordan en utbygging av Reinelv kraftverk vil kunne påvirke et friluftsområde av A-verdi i nærrområde til skole og barnehage, samt påvirkning av reindriftens flyttvei i øvre del av tiltaksområde. Etter søkers flytting av inntaksdam til nedstrøms vannverkets inntaksdam anses Lyngen kommune og Mattilsynets merknader ivaretatt. NVE mener tiltakets virkning for friluftsliv og øvrige allmenne interesser kan avbøtes tilstrekkelig slik at allmenne og private interesser blir godt nok ivaretatt. Utbyggingen vil i tillegg gi et tilskudd på 4,7 GWh/år i ny fornybar energiproduksjon.

Etter en helhetsvurdering av planene og de foreliggende uttalelsene mener NVE at fordelene av det omsøkte tiltaket er større enn skader og ulemper for allmenne og private interesser slik at kravet i vannressursloven § 25 er oppfylt. NVE gir Norsk vannkraft AS tillatelse etter vannressursloven § 8 til bygging av Reinelv kraftverk. Tillatelsen gis på nærmere fastsatte vilkår.

Innhold

Sammendrag	1
Søknad	3
Høring og distriktsbehandling	5
NVEs vurdering.....	20
NVEs konklusjon	27
Forholdet til annet lovverk	28
Merknader til konsesjonsvilkårene etter vannressursloven	29
Øvrige forhold.....	32
Vedlegg	33

Søknad

NVE har mottatt følgende søknad datert 26.1.2016:

«Søknad om tillatelse til å bygge Reinelv kraftverk

I samarbeid med grunneiere ønsker Blåfall AS¹ å utnytte en del av fallet i Reinelva, og søker herved om følgende tillatelser:

1. Etter vannressursloven, jf. § 8, om tillatelse til:

- Bygging av Reinelv kraftverk, Lyngen kommune, Troms fylke

2. Etter energiloven om tillatelse til:

- Bygging og drift av Reinelv kraftverk, med tilhørende koblingsanlegg og kraftlinjer som beskrevet i søknaden.
- Anleggskonsesjon for bygging og drift av Reinelv kraftverk med alt nødvendig utstyr.»

Reinelv kraftverk, endelig omsøkte hoveddata

TILSIG		Hovedalternativ
Nedbørfelt	km ²	13,8
Årlig tilsig til inntaket	mill.m ³	23,7
Spesifikk avrenning	l/(s·km ²)	55,0
Middelvannføring	l/s	750
Alminnelig lavvannføring	l/s	70
5-persentil sommer (1/5-30/9)	l/s	210
5-persentil vinter (1/10-30/4)	l/s	70
Restvannføring	l/s	10

KRAFTVERK		
Inntak	moh.	131
Avløp	moh.	6
Lengde på berørt elvestrekning	m	1500
Brutto fallhøyde	m	125
Midlere energiekvivalent	kWh/m ³	0,286
Slukeevne, maks	l/s	1500
Minste driftsvannføring	l/s	80
Planlagt minstevannføring, sommer	l/s	210
Planlagt minstevannføring, vinter	l/s	70
Tilløpsrør, diameter	mm	800
Tilløpsrør/tunnel, lengde	m	1470
Installert effekt, maks	MW	1,5
Brukstid	timer	3300

PRODUKSJON		
Produksjon, vinter (1/10 - 30/4)	GWh	1,8
Produksjon, sommer (1/5 - 30/9)	GWh	2,9
Produksjon, årlig middel	GWh	4,7

¹ Blåfall AS er senere kjøpt opp av Norsk Vannkraft AS.

ØKONOMI

Utbyggingskostnad	mill.kr	22,0
Utbyggingspris	kr/kWh	4,6

Reinelv kraftverk, elektriske anlegg**GENERATOR**

Ytelse	MVA	1,8
Spenning	kV	6

TRANSFORMATOR

Ytelse	MVA	1,8
Omsetning	kV/kV	6/22

NETTILKNYTNING (kraftlinjer/kabler)

Lengde	m	100
Nominell spenning	kV	22
		Jordkabel

Om søker

Søker er Norsk vannkraft AS. De har inngått avtale med grunn- og fallrettseierne om bygging av Reinelv kraftverk.

Beskrivelse av området

Reinelva ligger i Reindalen på Lyngnehavøyas vestsida. Lyngsalpene avgrensar dalen i nord, øst og sør med Kvasstinden (1011 moh.) i nord og Reindalstindan (1325 moh.) i sørøst. Elva renner i nordvestlig retning ut i Sørleangen. I nedre del av elva går det en skogsbilvei opp til kommunens drikkevannsforsyning på sørsida av elva. Inntaket til kraftverket er planlagt rett i nedkant av dammen. Fylkesvei 312 og en kraftlinje krysser tiltaksområdet i nedre del. Lenangen skole, boligområde og gårder ligger på begge sider ved utløpet av elva. Tiltaket ligger i sin helhet nederfor tregrensen.

Teknisk plan*Inntak*

Inntaket i Reinelva legges etter nye planer rett nedstrøms eksisterende inntaksdam til det kommunale vannverket, om lag på kote 131. Dammen er planlagt med en lengde på om lag 15 m og en høye på 4 m.

Vannvei

Vannet vil bli ført i et 1470 m langt nedgravd rør, på sørsida av Reinelva. Anleggsbredden anslås å vere på om lag 20 m.

Kraftstasjon

Kraftstasjonen søkes bygd 6 moh., i nærheten av fylkesvei 312, med utløp tilbake i Reinelva. Stasjonen vil få installert en pelton-turbin med effekt på 1,5 MW. Ifølge søknaden vil generatoren få en ytelse på 1,8 MVA og transformatoren får en omsetning på 6/22 kV/kV.

Turbinen vil ha en maksimal slukeevne på 1,5 m³/s. Minste driftsvannføring er oppgitt til 80 l/s.

Nettilknytning

Norsk Vannkraft AS søker egen anleggskonsesjon. Tilknytningspunktet er om lag 100 m øst for kraftstasjonen til eksisterende 22 kV-linje. Linjen legges som jordkabel. Tverrsnitt på kabelen blir 3x1x150 mm² Al av typen TSLF.

Veier

Det er planlagt å bruke eksisterende veier opp til inntaksdammen til vannverket fra eksisterende avkjørsel til Lenangen skole fra fylkesvei 312. Det er behov for 100 m ny vei ned til kraftstasjonen. I anleggsfasen planlegges det en midlertidig avkjørsel fra fylkesvei 312, rett sør for elva.

Arealbruk

Midlertidig arealbruk er beregnet til om lag 17,1 daa. Permanent arealbehov er anslått til 2,1 daa. Ekstra arealbehov i forbindelse med bruk av eksisterende vei er anslått til 0 daa. Riggområder og midlertidige deponier er ikke tatt med i beregningsgrunlaget.

Forholdet til offentlige planer

Kommuneplan

Øvre del av tiltaksområdet, helt ned til om lag kraftstasjonsplasseringen, ligger innenfor kommunens LNF-område. Nedre del av prosjektområdet, ned mot fylkesveien, er avgrenset til boligområde i kommunens arealplan. Nye omsøkte planer for kraftverket ligger nå nedstrøms inntaksdammen, og berører ikke lenger nedslagsfeltet for drikkevann.

Andre verneområder

To verneområder ligger i nærheten av prosjektområdet. Det ene er Lyngsalpan landskapsvernområde, om lag 300 m fra tiltaksområdet. Sørlenangsbotn naturreservat ligger om lag 4 km sør for utløpet av Reinelva, innerst i fjorden i Sørlenangen.

EUs vanndirektiv

Ifølge <http://vann-nett.no> hører Reinelva til under «Jægervatn-Lyngstuva bekkefelt», som er antatt å ha god økologisk tilstand med vanntype «små, moderat kalkrik, humøs». Noe avrenning fra beite og eng påvirker vannforekomsten i beskjedne grad. Det er ikke vurdert noen risiko for ikke å nå miljømålene innen 2021.

Høring og distriktsbehandling

Søknaden er behandlet etter reglene i kapittel 3 i vannressursloven. Den er kunngjort og lagt ut til offentlig ettersyn. I tillegg har søknaden vært sendt lokale myndigheter og interesseorganisasjoner, samt berørte parter for uttalelse. NVE var på befaring i området den 15.8.2016 sammen med

representanter for søkeren, grunneier, Fylkesmannen i Troms, Rendalen reinbeitedistrikt, FNF Troms, NJFF-Troms og Statens vegvesen region nord. Høringsuttalelsene har vært forelagt søkeren for kommentar.

Høringspartenes egne oppsummeringer er referert der hvor slike foreligger. Andre uttalelser er forkortet av NVE. Fullstendige uttalelser er tilgjengelige via offentlig postjournal og/eller NVEs nettsider.

NVE har mottatt følgende kommentarer til søknaden:

Lyngen kommune vedtok følgende i kommunestyret 14.6.2016:

«Vedtak:

- a) *Lyngen kommune tilrår at NVE ikke gir konsesjon for utbygging av Reinelva kraftverk AS. Vedtaket begrunnes med at tiltaket medfører en ikke uvesentlig risiko for både kvaliteten og kapasiteten på drikkevannsforsyningen til innbyggere, offentlige virksomheter og næringsliv i Sør-Lenangen og Lenangsøyra*
- b) *Lyngen kommune nedfeller som prinsipp at konsesjonssøknader for bygging av småkraftverk i kommunen som baserer seg på en kombinert utbygging av kraftanlegg og eksisterende drikkevannskilder, tilrådes avslått overfor NVE.*
- c) *Lyngen kommune tilrår at det nedfelles som prinsipp i NVE at det ikke skal gis konsesjon til småkraftverk som baserer seg på en kombinert utbygging/utnyttelse av drikkevannskilder ettersom slike løsninger tilfører en uønsket trussel/risiko mot vannforsynings sikkerheten.» (...)*

I rådmannens framlegg til kommunestyret er følgende opplysninger gitt kommunestyret:

«Saksopplysninger (...)

Reinelva utgjør kommunal drikkevannskilde/vannverk for Sør-Lenangen og Lenangsøyra, (ca. 400 mennesker). Vannverket forsyner innbyggere, offentlige institusjoner, (skole, barnehage, ambulansestasjon), samt næringsliv inkl. gårdsbruk og rekefabrikken på Lenangsøyra. Det kommunale anlegget består av inntaksdam på kote 134, røranlegg, (selvfall), ned til UV-renseanlegget. Lenangsøyra forsynes via sjøledning. På Lenangsøyra er det etablert pumpestasjon for å sikre høyereliggende boliger tilstrekkelig vanntrykk. Det anmerkes også som et særlig viktig moment for vurdering av konsesjonen at rekefabrikken på Lenangsøyra er avhengig av stabil vannleveranse. Det samme gjelder selvfølgelig for bygdenes innbyggere ettersom det ikke er muligheter å få vannforsyning fra andre kilder. (...)

I konsesjonssøknaden er det imidlertid ikke informert om hvilke rammevilkår Lyngen kommunes arealplan nedfeller for utbyggingstiltak som berører drikkevannskilder. Rådmannen finner det derfor formålstjenelig å referer til arealplanens kart og bestemmelser/retningslinjer, og det vises her til kapittel 3.1 hvor det er fastsatt:

«I områder som på plankartet er vist med hensynssone merket H110, nr. 1-8, tillates ikke tiltak eller utbygging før det foreligger en konsekvensvurdering med tanke på vannforsyning før iverksetting».

Konsesjonssøknaden omhandler tiltak som ligger innenfor de refererte hensynssonene. Det registreres imidlertid at søknaden ikke har noen konsekvensdel som drøfter drikkevannstemaet slik som bestemt i kommunens arealplan med bestemmelser. (...)

Risiko- og sikkerhetsmessige konsekvenser

Tiltaket vil dersom det blir iverksatt, generere en ikke uvesentlig risiko- og sikkerhetsmessig usikkerhetsfaktor relatert til kapasitetsmessige og vannkvalitetsmessige forhold. Årsaken til dette er at Reinelva fungerer som drikkevannskilde for både Sør-Lenangen og Lenangsøyra. Det er for det første uklart om et kombinert anlegg vil ha tilstrekkelig mengde vann til å forsyne både innbyggere, offentlige institusjoner og næringsliv på en forutsigbar og tilstrekkelig måte året gjennom. For det andre vil iverksetting av tiltaket både i anleggs- og driftsfasen øke forurensningsfaren betydelig som følge av risiko for uhell under arbeidet, (eksempelvis diesel og oljesøl). Videre vil både anleggs- og driftsaktivitet medføre uønsket risiko for redusert vannkvalitet som følge av at små partikler og humusstoffer avsettes/deponeres i inntaksdammen.

(...) Dette aspektet ved søknaden tilsier at Lyngen kommune legger et føre-var prinsipp til grunn i sin vurdering og behandling av søknaden. Kommunen argumenterer videre sterkt for at dette perspektivet også bør legges til grunn ved den endelige konsesjonsbehandlingen.

Miljøkonsekvenser

Konsesjonssøknadens mest grundige del er viet de «tradisjonelle» miljøfaktorene. Det er her pekt på og konkludert med at tiltaket ikke medfører større vesentlig inngripen i det fysiske naturmiljøet. Imidlertid vises det fra kommunen til at konsesjonssøknaden ikke gir noen vurdering av tiltaket i hht. Naturmangfoldlovens §§ 8-12.

Vurdering av alternativer og konsekvenser

Med referanse til konsesjonssøknaden faglige innhold, arealplanstatus for området, samt status for Lyngen kommunes vannforsyningskilder i Sør-Lenangen og på Lenangsøyra, er det rådmannens konklusjon at det ikke bør gis konsesjon til etablering av Reinelva kraftverk. Det er videre rådmannens konklusjon og tilråkning at revidering av søknaden og en eventuell fremming av konsesjonen på nytt, uansett ikke bør føre til at det gis konsesjon. Dette fordi rådmannen er av det prinsipielle syn at småkraftanlegg som skal kombineres med drikkevannskilder som prinsipp ikke skal aksepteres. Begrunnelsen for dette er relatert til at slike anlegg skaper og tilfører en ikke ønskelig risikofaktor for lokalsamfunnenes drikkevannsforsyning. Fordelene er mao. ved slike løsninger betydelig mindre enn ulempene.

Den faglige begrunnelsen for dette standpunktet redegjøres for i påfølgende avsnitt.

Det er Lyngen kommunes innledende vurdering at konsesjonssøknaden som er sendt på høring ikke holder et tilfredsstillende faglig nivå, og er manglende på sentrale punkter som berører kommunal planlegging, samfunnsutvikling og ROS-håndtering. For det første mangler konsesjonsdokumentet en informasjonsdel som beskriver Reinelvas funksjon for bygdene Sør-Lenangen og Lenangsøyra. Det fastslås kun at Reinelva er vannforsyningskilde, og det redegjøres ikke for at elva har en sentral infrastrukturfunksjon både overfor innbyggere, offentlig- og privat sektor. Det fremgår heller ikke i konsesjonssøknaden hva produksjonsnivået/magasinvolum for det kommunale vannforsyningsanlegget er pr. 2015, hva det samlede vannforbruksbehovet for Sør-Lenangen og Lenangsøyra er, hvor stort nytt

basseng vil være, samt hvor mye dette kan produsere av drikkevann inkl. reserveproduksjon/buffer.

I saksframleggets faktadel ble det vist til at konsesjonssøknaden ikke har en egen konsekvensutredningsdel slik som arealplanen for Lyngen kommune krever. Dette er en stor svakhet med utredningen, og bare på dette grunnlag kan konsesjonssøknaden formelt sett avvises av Lyngen kommune. Ettersom konsekvensutredning ikke er foretatt, er det heller således ikke mulig å vurdere den reelle risikoen for vannforsyningskapasiteten og kvaliteten i et kombinert anlegg.

For det andre er det Lyngen kommunes kritikk at konsesjonssøknaden altfor ubalansert fokuserer mest på naturmiljø, og at det gis tilnærmet ingen plass for drøfting av risiko- og samfunnssikkerhetsmessige momenter. Hverken i søknadens beskrivende del eller i konsekvensvurderingsdelen drøftes og vurderes hvilke potensielle virkninger og effekter utbyggingen og driften av tiltaket vil ha på vannforsynings- og matsikkerheten i området. I den grad at det nevnes sies det at «det vil bli perioder med mer stillestående vann i elva, og lokalt vil det kunne bli noe forringet vannkvalitet her», uten at det fremkommer hvor dette skjer, hvor mye dårligere kvaliteten blir, samt hvor lenge slike perioder varer, (jf. avsnitt 3.8.1). Denne type «konsekvensvurderinger» fremstår for Lyngen kommune som altfor vage og ikke-dokumenterbare, og utgjør således ikke et tilfredsstillende faglig beslutningsgrunnlag.

Konkret er det Lyngen kommunes standpunkt at som følge av lav vannføring i Reinelva gjennom sommermånedene, vil det etter kommunens vurdering være en ikke ubetydelig samfunnsmessig risiko knyttet til i hvilken grad elva har tilstrekkelig vann for å forsyne både kraftstasjonen og innbyggere/næringsliv på en forutsigbar måte. Kommunen påpeker videre i sin vurdering at dersom det i forbindelse med anleggsfasen oppstår forurensning av nedslagsfeltet for Reinelva, så vil forurensning av vannkilden lamme innbyggere, offentlige institusjoner og næringsliv utilbørlig. I tillegg vil anleggsfasen medføre aktivitet i inntaksdammen, og dette vil resultere i at vannkvaliteten blir dårligere pga. sand- og jordpartikler i drikkevannet. Dette vil ikke være akseptabelt for innbyggere og næringsaktørene i Sør-Lenangen og på Lenangøyra. Dårlig og uforutsigbar vannkvalitet vil særlig være alvorlig for rekefabrikken, samt for vannforsyningsikkerheten generelt. Anleggs- og driftsfasene vurderes således av kommunen å utgjøre en høy samfunnsmessig risiko mht. mulighet for forurensning av vannkilden

Med referanse til momentene som er drøftet i avsnittet ovenfor, er det rådmannens hovedkonklusjon at det som prinsipp ikke bør gis konsesjon til kombinerte kraftforsynings- og vannforsyningsanlegg.

For det tredje vises det til at tiltakets virkninger på miljø og naturressurser og ikke er vurdert i henhold til Naturmangfoldlovens §§ 8-12. Ettersom konsesjonssøknaden mangler denne vurderingen, vil NVE som offentlig forvaltningsmyndighet i realiteten ikke ha et tilstrekkelig natur- og miljøfaglig beslutningsgrunnlag å fatte sitt vedtak på grunnlag av. Dette fordi det bl.a. ikke er foretatt tilfredsstillende «sumvirkningsvurdering», (jfr. NML § 10), av det nye tiltaket samt eksisterende tiltak/aktivitet i utbyggingsområdet. Rådmannen er imidlertid av den vurdering, basert på konsesjonssøknadens fremlagte utredninger om temaet, at tiltakets samlede virkning på miljø og natur isolert sett er akseptable.

Utover den presenterte utbyggingsløsningen har ikke tiltakshaver planlagt flere utbyggingsalternativer. Imidlertid har alternative løsninger vært vurdert. Det har vært vurdert

inntak lenger inn i dalen, nær grensen til landskapsvernområdet, men disse løsningene har tiltakshaver vurdert å gi for store landskapsinngrep og vil heller ikke gi økt lønnsomhet av betydning selv om produksjonen vil øke.»

Fylkesmannen i Troms skriver i sitt brev den 27.4.2016:

«Fylkesmannen kan akseptere utbygging av Reinelva under forutsetning av at det pålegges minstevannføring på minimum 5-persentilnivå (sommer 210 l/s, vinter 70 l/s).

Om det gis konsesjon, må det stilles vilkår om revegetering av rørgatetrasé og andre områder der det gjøres terrenginngrep. All revegetering må skje med stedegne arter. Det må ikke sås med frø eller frøblandinger av arter som ikke forekommer på stedet. Fortrinnsvis bør torv og plantemateriale fjernes forsiktig og lagres slik at toppdekket kan legges tilbake i etter ferdigstillelse. Det bør forutsettes at fagkompetanse på revegetering benyttes.

For fossekall er minstevannføring for å sikre vanndekket areal og bunndyrproduksjon et viktig avbøtende tiltak. Det samme er oppsetting av hekkedasser på egnete steder, slik som i avløpstunell fra kraftverk. Avbøtende tiltak for fossekall som er Norges nasjonalfugl må inngå i vilkår for kraftverk som gis konsesjon.

For anleggsperioden må det inngå i vilkårene at det gjøres avbøtende tiltak for å unngå forstyrrelse av stedegent dyreliv, og for å unngå at det settes kjørespor i våtmark og andre sårbare områder. Tidspunkt for anleggsarbeid må også avtales med det berørte reinbeitedistriktet.» (...)

«I følge artskart ble det observert fossekall i Sør-Lenangsbotn i april 2011. Det er også registrert to observasjoner av fossekall i Jægervatnet (2009 og 2011). Ut fra elvas beskaffenhet mener Fylkesmannen at det ikke kan utelukkes at fossekall forekommer i Reinelva. Utbygging vil ha negativ effekt på hekkemuligheter og næringstilgang. (...) Av Naturbase fremgår også at det er registrert to forekomster av hagelupin ved veien litt sør for planlagt kraftstasjon. Hagelupin er en fremmed art som ikke ønskes spredt i norsk natur. Eventuell utbygging og revegetering må gjennomføres slik at det ikke bidrar til økt spredning av hagelupin. (...)

Elva er, ut fra dette, vurdert å ha liten verdi for fisk og ferskvannsbiologi, og rapporten oppgir at konsekvensen for fisk er liten negativ. Fylkesmannen er ikke uenig i denne vurderingen, men siden søknaden også oppgir at det fiskes litt i elva, og at redusert vannføring kan ha effekter på fiske, kunne det ha vært på sin plass med en mer spesifikk vurdering av hvordan forekomst av fisk faktisk vil bli påvirket. Vil elva være tapt som fiskebekk, eller kan den fortsatt ha et visst potensial? Dette kommer ikke fram i BM-rapport og søknad. (...)

Ut fra kjente miljøverdier i Reinelva er det likevel Fylkesmannens vurdering at foreslått minstevannføring bør være tilstrekkelig til å opprettholde et fungerende akvatisk økosystem. Om utbygging medfører at det ikke er mulig å nå miljømålet god økologisk tilstand, må det vurderes om utbygging er forenlig med vannforskriftens § 12.(...)

Det som ikke fanges opp av søknaden, er at Lyngen kommune for kort tid siden har lagt kartlegging og verdisetting av friluftsområder ut på høring. Tiltaksområdet omfattes av to områder i denne kartleggingen. Det er områdenummer 18 Sør-Lenangen – Eidstranda, og områdenummer 20 Lenangen lysløype. Begge er gitt høyeste verdi A-viktig.(...)

Omsøkte småkraftverk er innenfor sommerbeiteområde (barmarksbeiteområdet) til Ittunjårga/Rendalen reinbeitedistrikt. Beitetiden er fastsatt til å være mellom 1.3 – 31.12, men ved normale driftsforhold vil reinbeitedistriktet flytte inn i området i april måned og ut igjen i oktober. (...) De lavereliggende områdene fra Jægervatnet og nordover er definert som kalvingsland. Dette inkluderer Reindalen som Reinelva renner gjennom. På grunn av topografien på halvøya, som er dominert av mange høye fjell, er distriktets ene flyttemulighet fra nord til sør, og vice versa, langs vestsiden av halvøya. Flyttetraseen krysser Reinelva i området rundt eksisterende inntaksdam. Vestsiden av halvøya er også den siden som blir preferert av dyrene når de trekker. Reindriften nyttiggjør seg av tilgjengelig areal på en helhetlig måte og ikke som oppstykkede felt. For å sikre denne optimale bruken av tilgjengelig beite, er mobilitet en forutsetning. Dermed er det vesentlig at nye tiltak ikke kommer i konflikt med reindriften flyttveier jf. Reindriften § 22 (...)

Ved å tilpasse tidspunkt for anleggsperiode til etter kalvingsperioden vil de negative konsekvensene av en anleggsfase kunne reduseres. (...)

Kraftstasjonens skisserte plassering vil etter Fylkesmannens syn ikke komme i konflikt med reindriften bruk av området. Ut ifra tilgjengelige bilder og kart har fylkesmannen inntrykk av at en oppgradering av eksisterende inntaksdam i driftsfasen til småkraftverket ikke vil være til unødig hinder for reindriften bruk av området, da både beite, flytt og trekk. Rørgaten skisseres utført som nedgravd rør og således anser Fylkesmannen at denne i driftsfasen ikke vil fungere som stengsel for reinen og heller ikke ha noen negativ effekt på flyttveien.

Det vil være viktig med god dialog mellom tiltakshaver og berørte reinbeitedistrikt for å minimere ulempene i anleggsperioden vil medføre. Tilpassing av anleggsperioden er en forutsetning for at tiltaket ikke skal komme i konflikt med viktige reindrifteninteresser og reindriften § 22. En slik tilpasning er da og nevnt av tiltakshaver som et avbøtende tiltak.»

Troms fylkeskommune skriver i sine brev den 28.4 og 8.11.2016:

«(...) Friluftsliv

Reinelva ligger i nærturterrenget til Lenangen barne- og ungdomsskole, som sammen med barnehagen bruker området mye. Nærturområdet er også populært for fastboende i området, og det er satt ut FYSAK-trimkasser her. Traktorveien langs Reinelva er mye brukt for turer opp Reindalen. Fra Lenangen skole går en lysløype på sørsiden av Reinelva. Lysløypen er mye brukt, særlig om vinteren. Herfra går løyper og stier videre opp til populære fjellområder i området, som for eksempel Erikaksla som blant annet har utsikt over Reinelva. Ved enden av løypa i sør står en FYSAK-kasse og en gapahuk. (...) Attraktive friluftsområder i skolens nærmiljø er derfor av stor betydning for tilbudet skolen gir.

Redusert vannføring medfører at opplevelsen av rennende vann blir fjernet. En spennende læringsarena for skolebarna tas vekk. I tillegg blir turtraseen ødelagt ved at rørgate legges her og gir åpne sår i vegetasjonen. Ny adkomstvei til inntaksdam blir mer synlig i landskapet. Inngrepet vil redusere friluftslivsopplevelsene i området betydelig. Lyden fra elva vil savnes, og områdets verdi som et viktig friluftslivsområde vil bli redusert.

Konklusjon

Fylkeskulturetaten fraråder at det gis konsesjon for kraftutbygging i Reinelva, da viktige friluftsverdier i et viktig nærturområde vil forringes.»

I fylkeskommunens andre brev legger de ved en befaringsrapport etter kulturminnekartlegging langs Reinelva. Det ble ikke påvist automatisk freda kulturminner i influensområdet. Et ildsted ble registrert, men er trolig ikke særlig gammel.

Mattilsynet uttaler følgende i sitt brev den 10.5.2016:

«(...) Reinelva er vannkilden til Sør-Lenangen Vannverk. Kraftverket har planlagt inntak i lag med Vannverket sitt inntak og har tenkt å forhøya demninga som vannverket brukar. Søknaden nemner at dei er avhengige av å få ein avtale med vannverkseigar, kommunen for å gjennomføra dette.

Vannverket leverer vatn til ca. 450 personar, til skule og barnehage og til rekefabrikk og fiskemottak.

Det er eit forholdsvis stort vannverk i sin samanheng. Skule og barnehage er sårbare abonnentar. Rekefabrikken er også svært sårbar og krev vatn av dokumentert høg kvalitet og god kvalitetssikring.

Nedslagsfeltet og vannkilden er ein stor del av den første hygieniske barrieren i vannverket. Den andre hygieniske barrieren er ei enkel vannbehandling med desinfeksjon (sil og UV-behandling). Denne vannbehandlinga er enkel og sårbar fordi den er heilt avhengig av at råvatnet er av relativt god kvalitet utan for høge tall for farge og turbiditet eller for låge verdiar for UV-transmisjon.

Vannverket har ingen beskyttelse eller tiltak som beskytter mot kjemisk forurensing. Søl av olje eller drivstoff, kan øydeleggja vannkilden for lang tid framover.

Vannverket har ikkje reservevannkilde eller andre reserveløysingar. Det er heilt avhengig av at hovedvannkilden har nok vatn av sikker kvalitet heile tida.

Vannverket har ikkje høye basseng etter vannbehandlinga. Det er derfor ingen buffer som kan justera toppane i vannbehovet.

(...) Konklusjon

Dersom konsesjon blir innvilga, må det vera er forutsetning at det er strenge og tydelege vilkår om:

- 1. Tiltak som sikrer at det ikkje blir kjemisk forurensing av vannkilden.*
- 2. Tiltak som minimaliserer faren for grums, uklarhet og anna forurensing i vannkilden.*
- 3. God og tydeleg avtale med vannverkseigar, Lyngen Kommune. Vannverket må prioriterast der det er motstridande interesser.*
- 4. Det må vera ein god dialog med Lyngen reker. Virksomheten må sikrast forskriftsmessig reint vatn til sin produksjon. Vannkvaliteten skal dokumenterast.*
- 5. Vannkvaliteten må overvakast nøye i den kritiske fasen. Abonentane må varslast og det må gjerast nødvendige tiltak for å sikra vannkvaliteten til forbrukarane.*

6. *Det må vera reserveløysingar som sikrer forbrukarane reint vatn dersom det er fare for at kvaliteten sviktar.»*

Statens vegvesen region nord skriver i sitt brev den 17.3.2016 at kraftlinjer må legges utenfor veiens sikkerhetssone. Avkjøringsforhold må møte visse standarder. Byggegrenser må avklares eller søkes om dispensasjon for.

Troms kraft nett AS skriver i sitt brev den 11.5.2016 at analysen de gjorde i 2012 står ved lag. I tillegg påpeker de at de vil stille krav om en kiosk med fjernstyrt bryter og måling i grensesnittet mellom TKN og kraftverket. I analysen fra 2012 står det bl.a.:

«Produksjon ved Reinelva Kraftverk tilsvarende 1,5 MW er per i dag mulig å levere inn på eksisterende distribusjonsnett.»

FNF Troms skriver i sin uttalelse den 3.5.2016:

«(...) FNF Troms ser det som fordelaktig at eksisterende infrastruktur og inngrep kan benyttes slik at en unngår ytterligere fragmentering av områdene. Landskapet vil likevel forringes noe i verdi i anleggsfasen og tiden etter, samt mer permanent som følge av redusert vannføring i elva. Det er særlig i nedre deler en opplever reduksjonen på avstand, men for de som ferdes oppover langs elva vil også landskapsverdien forringes der. (...) FNF Troms mener konsekvensene er middels store.

(...) Hva gjelder Reindalen berører den flere kartlagte områder. Lenangen grus- og skøytebane, i tilknytning til skolen, har kategori A (svært viktig). Området fra Sør-Lenangen til Eidstranda, et nærturområde med stor utstrekning, har også kategori A. Området innlemmer Reinelv og strekker seg helt opp til verneområdegrensa. (...) Området Erikaksla og Veidalsfjellet inkluderer øvre deler av Reindalen, og har fått kategori B (viktig). (...) Lysløypa følger Reinelv langs store deler av sørsiden, og vil i så måte kunne bli påvirket av inngrepene i forbindelse med utbygging. (...). FNF Troms mener det er viktig at lysløypa ikke påvirkes negativt ved en eventuell utbygging.

(...) Det er ikke registrert verdifulle naturtyper, rødlistede karplanter og lav eller truete vegetasjonstyper langs reinelva. Det er derimot et nasjonalt viktig viltområde for dykkfugler i nærheten av tiltaksområde som utbyggingen vil påvirke negativt. Utbyggingen av Reinelv kraftverk fører til redusert sedimentering i utløpet i det marine grunnvannsområdet på grunn av lavere vannføring i selve elveløpet. Tiltaket vurderes å ha middels negativ konsekvens for fugl og vilt. Fra søknaden heter det at: «Det er vanskelig å si hvor stor påvirkning sedimenteringen fra akkurat Reinelva har på dette viltområdet, og det er mange andre elver som også har sitt utløp der.» FNF Troms mener dette vitner om et svakt kunnskapsgrunnlag og at Naturmangfoldlovens paragraf 9, føre-var-prinsippet, bør slå inn.

(...) FNF Troms reagerer på at det ikke er gjort noen undersøkelser av fisk i elva. Det som er å finne i konsesjonsøknaden baserer seg på en personlig melding. Erfaringsbasert kunnskap er avgjørende, men det er også fordelaktig med reelle undersøkelser i elva, særlig når det gjelder sjørøyebestand. Sjørøyebestandene i Norge i dag utsettes stadig for et større press, både gjennom kraftutbygging og andre faktorer. Sjørøyebestanden i Reinelva er satt til lokal verdi (C). Og konsekvensene er satt til middels til liten. Det heter at «Bestanden er beskrevet som liten, og oppfyller sannsynligvis ikke kriteriene for regional eller nasjonal verdi. Sjørøyebestanden i Reinelva vurderes derfor å ha lokal verdi (C).» At søker skriver «oppfyller sannsynligvis ikke kriteriene» vitner om et begrenset kunnskapsgrunnlag, og at

Naturmangfoldlovens paragraf 9, føre-var-prinsippet, igjen bør tre i kraft. Dette stemmer også overens med hva som står i den biologiske rapporten «i og med at det ikke er foretatt spesifikke fugle- eller fiskeundersøkelser i forbindelse med biologisk mangfoldrapporten, vil «føre-var-prinsippet» ilegges stor vekt for disse fagtemaene.»

(...) Vi er bekymret for konsekvensene for friluftsliv, landskap, biologisk mangfold, og ser at sumeffektene av småkraftutbygging i Troms allerede er store. Dette gjelder særlig i regionen rundt Lyngen kommune da det er en stor mengde kraftverk, enten utbygd eller gitt konsesjon, i Storffjord, Kåffjord og Tromsø. Disse har også en effekt på urørtheten og opplevelsen av Lyngen.

(...) Konklusjon

FNF Troms understreker at det er stort press på vassdragsnaturen i fylket og at tempoet er av en utfordrende karakter. Vi viser til at det er overskudd på kraft i Nord-Norge, men at dersom ny fornybar utbygging skal forekomme må de minst konfliktfylte prosjektene velges. Området rundt Reinelv er delvis preget av eksisterende inngrep, noe som reduserer ytterligere forringelse av landskap og INON. Konfliktnivået for friluftsliv kan også gjøres moderat dersom eksisterende vei benyttes, minstevannføring gis og inngrep minimeres. Det er avgjørende at lysløypa og eksisterende stier og tilrettelegging ivaretas. Det mest kritiske med en eventuell utbygging av Reinelva er forringelse av et nasjonalt viktig viltområde for fugl, samt verdien dette har for andre dyr og biologisk mangfold, i tillegg til en stadig større samlet belastning i Lyngen og nabokommunene. På bakgrunn av viltområdet og den samlede belastningen stiller FNF Troms seg kritisk til en utbygging av Reinelva kraftverk.»

Distrikt 33 T-rendalen (reinbeitedistrikt) skriver i sine uttalelser den 19.5. og 29.8.2016:

«(...) Dette tiltaket vil berøre distriktets flytt- og trekklei i området, som har særskilt vern i henhold til reindriftsloven. Tiltaket vil være et såpass stort inngrep at distriktet i utgangspunktet motsetter seg tiltaket. Distriktet krever også at det foretas en egen konsekvensutredning i forhold til reindriften, som utarbeides av en nøytral part.

På bakgrunn av erfaringer distriktet har fra tidligere småkraftverksutbygging i bla Tyttebærdalen, forventer distriktet et dialogmøte med tiltakshaver og NVE, hvor det redegjøres for planene. Det vi anser som viktigst er utforming av basseng og plassering i terrenget. Ved en eventuell godkjenning av søknaden, ønsker distriktet at det i konsesjonen legges krav om dialog med reindriften i området, om tilpasning av tiltaket og avbøtende tiltak i utbyggingsperioden.»

I sin andre uttalelse uttrykker de følgende:

«Ønsker med dette å understreke at reinbeitedistrikt 33T Ittunjarga fortsatt er imot en utbygging av området, på grunn av tap av beiteland og skadevirkningene det vil ha på vårflytting. Om det til tross for dette gis konsesjon, må det fastsettes avbøtende tiltak og krav om dialog mellom reinbeitedistriktet og utbygger i.h.t. referatet fra møtet.» [15.8.2016]

Ishavskysten friluftsråd skriver i sitt brev den 9.5.2016:

«(...) Kartlagte friluftsverdier i gjeldende område

Lyngsalpene er et eldorado for friluftsliv. Det spektakulære og varierte landskapet er et yndet reisemål langt utenfor Norges grenser og har internasjonale kvaliteter. Det meste av Lyngen,

særlig hvor det finnes vei, er mye brukt sommer som vinter. Hva gjelder Reindalen berører den flere områder som er avgrenset, beskrevet og verdsatt i friluftslivskartleggingen:

- 1) *Svært viktig friluftsområde (verdi A): Lenangen grus- og skøytebane. Lenangen grus- og skøytebane, i tilknytning til skolen, er vurdert med verdi A (svært viktig), da dette er den eneste grusbanen som er lett tilgjengelig fra bygda. Banen brukes til ballspill om sommeren og skøyting om vinteren.*
- 2) *Svært viktig friluftsområde (verdi A): Sør-Lenangen til Eidstranda. Området fra Sør-Lenangen til Eidstranda er kartlagt som et større nærturområde. Dette område er også vurdert som et A-område. Området innlemmer Reinelv og strekker seg helt opp til verneområdegrensa for landskapsvernområdet. I områdebeskrivelsen heter det blant annet at «Ovenfor fjellsidene finnes populære turområder med flere små stier. Ved Hesjebukt finnes en FYSAK-kasse på Lenangen bygg. Det er populært å gå eller sykle hit fra Lenangen skole i sør eller Eidstrand i nord. Sør-Lenangen er startsted for flere topper som Bjørndalstindan, Stetinden, Eriksaksla, Veidalsfjellet/Skåidevarri, samt for turer inn i Bjørndalen, Reindalen og Veidalen.»*
- 3) *Viktig friluftsområde (verdi B): Eriksaksla og Veidalsfjellet. Området Eriksaksa og Veidalsfjellet inkluderer øvre deler av Reindalen, og har blitt vurdert som B (viktig). Det står blant annet «Fra lysløypen ved Lenangen skole går turstier opp til Eriksaksla (>450 moh) På Eriksaksla finnes FYSAK-kasse. Lengre opp finnes Veidalsfjellet (946 moh), som er med i aktivitetstilbudet Lyngen Fjelltrim. Området blir nokså mye besøkt av først og fremst lokale, men i kombinasjon med toppturer til nabofjellene kommer også en del besøk av tilreisende fra både nabokommunene og internasjonale turister. Området brukes hele året. Området er en del av Lyngsalpan landskapsvernområde (...).»*

I konsesjonssøknaden står det ingenting om Lenangen lysløype som er verdivurdert som svært viktig (A). Lysløypa følger Reinelv langs store deler av sørsiden, og vil i så måte kunne bli påvirket av inngrepene i forbindelse med utbygging. Om lysløypa står det følgende: Fra Lenangen skole går en lysløype, som trækkes om vinteren av IL Jægervatnet. Lysløypen er mye brukt, spesielt om vinteren. Om rådet er spesielt mye i bruk av Lenangen skole og barnehage. Herfra går løyper og stier videre opp til populære fjellområder i området, som Erikaksla. Ved enden av løypen i sør står en FYSAK-kasse samt gapahuk.»

(...) Sammendrag av Ishavskysten friluftsråd sin konklusjon

Friluftslivskartleggingen viser at utbyggingen er planlagt i et område som er svært mye brukt av de lokale, inklusive Lenangen skole. Området blir derfor mye brukt av barn og unge, som er helt avhengige av et godt friluftstilbud i nærmiljøet for å utvikle et sunt forhold til naturen og for å få sunne vaner inn i hverdagen. Lysløypa er et viktig nærtilbud for folk i Sør-Lenangen, og er det eneste tilrettelagte løypenettet i området. Selv om ikke en kraftutbygging vil ødelegge selve lysløypa, vil den helhetlige friluftsopplevelsen forringes med et slikt inngrep.

Ishavskysten friluftsråd er kritisk til en utbygging av Reinelva. Hvis utbygging blir realisert, vil vi understreke at det er svært viktig å etterstrebe minst mulig inngrep i naturen. Vi anbefaler at konfliktnivået for friluftsliv kan gjøres moderat dersom eksisterende vei benyttes, minstevannføring gis og inngrep minimeres. Det er avgjørende at lysløypa og eksisterende

stier og tilrettelegging ivaretas, slik at de kan benyttes i samme grad og på samme måte som i dag.

Søknaden må sees i sammenheng med at det er planlagt og godkjent utbygging av mange andre vassdrag i fylket og landsdelen. Dersom de mange søknader blir godkjent og inngrepene gjennomført, vil det i sum innebære massive inngrep i det til nå urørte og sårbare fjell- og dallandskapet. Vi ønsker også å understreke behovet for at en helhetsvurdering av de miljømessige og samfunnmessige økonomiske konsekvensene av kraftverksutbygginger i kommunen og regionen, der alle omsøkte kraftverksutbygginger må sees i sammenheng for å få et bilde av den samlede belastningen av allerede utførte og planlagte kraftutbyggingssaker.»

Verneområdestyret for Lyngsalpan landskapsvernområde skriver i sin uttalelse den 25.4.2016:

«(...) Landskapsvernområdet ble vedtatt vernet 20. februar 2004 med det formål «å ta vare på et av Norges mest karakteristiske fjellområder som inkluderer isbreer, morener, daler og geologiske forekomster med det biologiske mangfoldet, de kulturminner og den kulturpåvirkning som preger landskapet. Allmennheten skal ha anledning til naturopplevelse gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Ivaretagelse av naturgrunnlaget innenfor landskapsvernområdet er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.»

(...) Kraftverket vil ikke direkte berøre Lyngsalpan landskapsvernområde. Det planlagte inntaket vil ligge på kote 134. Grensen til Lyngsalpan landskapsvernområde krysser Veidalselva ca. på kote 170. Inntaksdammen vil heller ikke være synlig fra vernegrensen. Terrenget er bratt opp til kote 170-180 før det flater ut innover Reindalen.

(...) Reindalen er en innfallsport til landskapsvernområdet. Det er imidlertid ikke av de mest brukte dalene. I høringsutkast til verdisetting av friluftsområder har Reindalen og området rundt fått en C-verdi registrert friluftsområde, men ikke så viktig område. Det forventes imidlertid at Blåfall AS vil gjennomføre de avbøtende tiltak som er nevnt i søknaden om konsesjon.

(...) Etter samlet vurdering har Lyngsalpan verneområdestyre ikke noen innvendinger til at det innvilges en konsesjon til utbygging av Reinelva. Vilkår for konsesjon bør imidlertid innebefatte avbøtende tiltak som revegetering av rørgatetraseen med stedegne masser og sørge for at sårene i terrenget gror raskt igjen. Det må også stilles krav til avbøtende tiltak dersom det under arbeidet skulle oppdateres sårbare arter som blir skadelidende. Det bes om at det tas hensyn til at området er i randsonen til landskapsvernområdet og at det er en innfallsport til området.»

Fylkeslaget i NJFF-Troms (NJFT) uttaler seg i brev den 8.5.2016.

NJFT mener totalbelastningen på natur om miljø for denne enkeltsaken ikke er så stor, men totalbelastningen i Troms fylke er stort. De påpeker at Reinelv er en sjørøye-elv. De er uenige i de fiskefaglige vurderingene i biologisk rapport. De mener tilstanden til sjørøye i Troms generelt er feilvurdert. Den er ikke å anse som kun lokalt viktig. Den må tas hensyn til. De reagerer også på manglende kartlegging av sjørøye, manglende bonitering og at bunndyrfaunaen ikke er undersøkt. De mener på bakgrunn av dette at NVE ikke kan gi konsesjon til bygging av kraftverket. Om tillatelse skal gis må det gjennomføres fiskebiologiske undersøkelser inkludert bonitering. Kraftverket må få installert omløpsventil. Minstevannføringen må være tilfredsstillende. I tillegg må en

etterundersøkelse på biologisk mangfold gjennomføres og eventuelle biotopjusterende tiltak iverksettes.

I.I.R. Vatne skriver i sitt brev den 8.5.2016:

«Oppsummering

Jeg er ikke alene om å mene at det ikke er tilstrekkelig å gjøre konsekvensanalyser av enkelt konsesjon, men det bør gjøres helhetlige vurderinger i forhold til den utbyggingen som skjer. Tiltak bør gjøres for å ikke la mer av vår naturarv gå tapt, men heller se på mulighet for å optimalisere energiutviklingen i eksisterende kraftverk. Jeg mener det ikke er en annen sak å se på petroleumsvirksomhet i denne anledning heller. Heller ikke biodrivstoff, bioenergianlegg, reduksjon av forbruk etc. Vi bør ikke glemme at vi har tilstrekkelig fornybar energi til å varme alle bygninger i Norge. Vi har tilstrekkelig fornybar energi til å lage mat. Vi har så vidt jeg vet tilstrekkelig fornybar energi for å sikre avtalen med Sverige i forhold til elsertifikater. Sverige har selv økende utvikling av fornybar energi. Jeg mener vi heller bør se til Sverige for selv å kunne produsere bioenergi av avfallet vårt. Vi må om ikke lenge klare oss uten petroleumsvirksomheten og jeg tror det er bedre om vi velger oss inn på riktig spor nå. Hvor mye vannkraft sparer vi ikke på å redusere oljeutvinningen ytterligere?

Vannkraft er ren energi, men vi har nok energi. Jeg vurderer den enorme utbyggingen til ikke å være bærekraftig. Kjenner vi alle konsekvensene av det vi driver med? I mitt liv har jeg dessverre erfart at det hovedsakelig er økonomisk vinning vi strekker oss etter. Og konsekvensene forsøker vi å dekke over. Bygger vi ut omtrent alt av fosser og elver bare ut for å forsvare videre oljeleting? For å forsvare et enormt CO2 utslipp? Det er naturen og de etter oss som vil lide i størst grad. De kan hovedsakelig ikke forsvare seg. Men jeg kan informere om at barnefamilier gikk i tog på Lyngseidet i vinter. Barna våre sa at de og ønsker norske vintre med skimuligheter i sine liv og de ønsker en god helse for seg og jordkloden. Skal vi tvinge dem til å tilgi oss? Jeg kan også nevne at jeg å Solhov, om jeg får tillatelse til drift, ønsker å forske i samarbeid med blant annet økologiske Karnes gård på hvordan reservere epigenetiske forandringer. Det er ingen usannhet at forurensning fra blant annet bilparken vår gir oss endringer i genene som nedarves til de neste generasjoner.

Som grunneier av naboeiendommen mener jeg at jeg har rett til å uttale meg. Jeg ber også NVE se på ikke bare antall vannkraftutbygginger som det er gitt konsesjon til i Lyngen kommune, men også i Lyngsalpene i nabokommunene og også de områder hvor man fra Lyngsalpene har utsikt over. Jeg mener det forringer verdien også for gården. Jeg kan ikke la være å protestere på den enorme utbyggingen som finner sted. Og jeg er ganske sikker på at jeg hadde forholdt meg stille om jeg visste at det ville være nødvendig å bygge ut vannkraft for å redusere klimautslippene, men jeg er langt fra overbevist. Tvert imot. Jeg ber derfor om at NVE ikke gir flere konsesjoner til vannkraftutbygging i Norge og da heller ikke til å bygge ut Reinelva i Lyngen.

Jeg ville vært uendelig stolt om Norges Vassdrag og Energidirektorat og Olje- og Energidepartementet tok de viktige grepene for fremtiden og jordkloden.»

Uttalelser fra søker gitt i brev den 24.5. og 20.6.2016:

Søkers kommentar til Fylkesmannen i Troms:

«De aller fleste av vilkårene fra Fylkesmannen er allerede innarbeidet i de eksisterende planene for kraftverket. Videre vil vi kommentere at hvis det gis konsesjon, vil tiltakshaver rette seg etter alle krav som fastsettes av NVE i konsesjonen.»

Søkers kommentar til Troms fylkeskommune:

«Tiltakshaver avventer varsel fra Troms fylkeskommune om befaringsplan for tiltaksområdet. Vi vil kommentere at nedre del av tiltaksområdet er preget av en rekke eksisterende inngrep og at rørgatetraseen er planlagt å følge eksisterende vei opp til vannverket, der inntaket er planlagt. Ved å bruke eksisterende infrastruktur på denne måten reduseres inngrepene i landskapet betraktelig i forhold til mange andre småkraftprosjekter.»

Søkers kommentar til Mattilsynet:

«Tiltakshaver vil rette seg etter alle krav som settes av NVE i en eventuell konsesjon»

Søkers kommentar til Troms kraft Nett:

«Krav fra nettleverandøren til spesifikasjoner på det elektro-mekaniske utstyret vil innarbeides i detaljplanleggingen av kraftverket.»

Søkers kommentar til FNF Troms:

«Anleggsfasen kan føre til forstyrrelser for vilt i området, men den kan tilpasses til en tid på året da konflikten er minst mulig. I driftsfasen forventes ingen påvirkning av fauna i området.»

Søkers kommentar til Ishavskysten friluftsråd:

«Det er planlagt å bruke eksisterende vei til rørgatetraseen og tiltakshaver har foreslått å slippe en minstevannføring som tilsvarer 5-persentilen. Inngrep i terrenget vil gjøres så skånsomt som mulig og lysløypa og annen eksisterende tilrettelegging vil ivaretas. Med andre ord er konfliktnivået for friluftsliv forsøkt gjort moderat.»

Søkers kommentar til NJFF Troms:

«Den biologiske mangfoldrapporten for Reinelv kraftverk er utarbeidet i henhold til gjeldende retningslinjer og holder den kvaliteten som forventes for slike rapporter. Det er ikke vanlig at det utføres fiskeundersøkelser/boniteringer i alle småkraftsaker.

Tiltakshaver kan ikke kommentere påstandene om generelt lavt nivå på miljørapporter i vannkraftsaker, men vi vil nevne at et av våre prosjekter ble gjennomgått i NVEs etterkontroll som NJFF viser til, og det ble ikke gjort biologiske funn utover det som ble funnet i forbindelse med den opprinnelige biologisk mangfoldrapporten.»

Søkers kommentar til Verneområdestyret for Lyngsalpan landskapsvernområde:

«Hele rørgaten vil revegeteres med stedlige masser, og dersom det under arbeidet skulle oppdages sårbare arter som blir skadelidende som følge av tiltaket skal avbøtende tiltak iverksettes.»

Det vil bli tatt hensyn til at området er i randsonen til landskapsvernområdet og er en av innfallsportene til området.

Søkers kommentar til I.I.R Vatne:

«Det vises til kommentarer til de øvrige høringsuttalelsene.»

Søkers kommentar til reinbeitedistrikt 33 T-Rendalen:

«På kart over reindrift fra landbruksdirektoratet er det merket en flyttlei øst for tiltaksområdet. Nærmeste grense på flyttleia er ca. 350 meter fra inntaket, så denne flyttleia vil ikke påvirkes av tiltaket i kraftverkets driftsfase. Det er ingen andre flytt- eller trekkleier merket på kartet som overlapper med tiltaksområdet til kraftverket.

I anleggsfasen vil støy fra anleggsarbeidene kunne påvirke reinen negativt. Utbygger er innstilt på å ha en tett dialog med reinbeitedistriktet for å minimere ulempe for reindriften ved f.eks. å tilpasse tidsplanen for anleggsarbeidet etter reinens bruk av områdene i nærheten.»

Søker sendte i tillegg inn følgende kommentar til Lyngen kommune den 20.6.2016:

«Vi viser til høringsuttalelse fra Lyngen kommune av 14. juni 2016. Lyngen kommune tilrår at NVE ikke gir konsesjon til Reinelv kraftverk fordi tiltaket medfører risiko for både kvaliteten og kapasiteten på drikkevannsforsyningen.

I konsesjonssøknaden er det planlagt å utvide dagens kommunale inntaksdam slik at vannverket og kraftverket deler samme inntakskilde. Tiltakshaver tar uttalelsen fra Lyngen kommune til etterretning og ønsker med dette å endre planlagt inntaksplassering for Reinelv kraftverk.

Vårt forslag er å bygge en egen inntaksdam ca. 3-4 høydemeter nedstrøms kommunens inntaksdam, i tilstrekkelig avstand fra drikkevannsbassenget, slik at tiltaket ikke påvirker drikkevannsforsyningen til Lyngen kommune. Eksakt plassering av nytt inntakssted vil bli gjort i forbindelse med sluttbefaringen 15. juni 2016.

Vi vil også tilby kommunen reservevannforsyning i form av et forberedt uttak av vann i kraftstasjonen. Denne reservevannforsyningen vil kunne øke leveringssikkerheten av drikkevann ved eventuelt vedlikehold av kommunens inntak og rørledning.

Den foreslåtte endringen av inntakspunkt (og påfølgende tap av fallhøyde) vil føre til at forventet årlig produksjon endres fra 4,8 GWh til 4,7 GWh. Utbyggingskostnaden vil sannsynligvis øke noe fordi det må bygges en ny dam i stedet for å utvide den eksisterende dammen. Prosjektet vurderes å fortsatt være økonomisk realiserbart.»

Tilleggsopplysninger

NVE gjennomførte et dialogmøte med Rendalen reinbeitedistrikt rett etter befaring av prosjektet 15.8.2016. Tilstede på møtet var søker, leder av Rendalen reinbeitedistrikt, grunneier og NVE. Følgende referat ble utarbeidet etter møtet:

«(...) Tema: Utfordringer for reindrift ved Reinelv

Momentene nedenfor ble diskutert på dialogmøtet. Utfordringer og mulige avbøtende tiltak for reindrifta kan oppsummeres som:

1. Utfordring for reindrifta: Reinen krysser Reinelv nedstrøms det bratte gjelet fra sør mot nord. Trekket er markert som en trekklei på reindrifskartene. Trekket skjer på våren når simlene er kalvetunge. Influensområdet ligger i et viktig vårbeite. Vårbeite er kritisk for reindrifta.

Forslag til avbøtende tiltak: Oppstart med anleggsvirksomhet etter vårtrekket. Tidligst i midten av juni. Dette gjelder rørtrasé og inntaksområde. Sette opp merkebånd for å markere hvor langt opp anleggsarbeidet kan foregå i nedre del av tiltaksområdet. Alle anleggsmaskiner må holde seg nedenfor et område som bestemmes i samråd med reindrifta og grunneier. Avhengig av god dialog med reindrifta.

2. Utfordring for reindrifta: På høsten flyttes reinen på oversiden av inntaksområdet. Her ligger det en flyttlei.

Forslag til avbøtende tiltak: Stans i anleggsarbeidet langs øvre del av rørgate og inntaksområde i den korte perioden når reinen flyttes. Avhengig av god dialog med reindrifta.

3. Utfordring for reindrifta: Anleggsvei opp til inntaket. Økt bruk av anleggsveien etter anleggsperioden. Forstyrrer reindrifta.

Forslag til avbøtende tiltak: Grunneier har også dyr i området. Han er også interessert i stenging av anleggsvei for motoriserte kjøretøy. Det skal ikke bli en økning i trafikken opp til inntaksområdet, mer enn det er i dag. Grunneier mener dagens ordning er god nok. Stenging av anleggsvei med bom vil virke avbøtende.»

Troms fylkeskommune sendte inn et brev den 8.11.2016 hvor de viste til kulturminneundersøkelser gjort i forbindelse med Reinelv kraftverk. Fylkeskommunen fant ingen automatisk fredede kulturminner innenfor influensområdet. De fant et ildsted (se bilde under, markert som AI217) under undersøkelsene. De har videresendt informasjonen til Sametinget for endelig avgjørelse.

Figur 6: Placeringen av AI217.

NVEs vurdering

Hydrologiske virkninger av utbyggingen

Kraftverket utnytter et nedbørfelt på 13,8 km² ved inntaket, og middelvannføringen er beregnet til 750 l/s. Effektiv innsjøprosent er på 0,5 %, og nedbørfeltet har en breandel på 0 %. Avrenningen varierer noe fra år til år med dominerende høst-, vår- og sommerflommer. Laveste vannføring opptrer gjerne om vinteren. 5-persentil sommer- og vintervannføring er beregnet til henholdsvis 210 og 70 l/s. Alminnelig lavvannføring for vassdraget ved inntaket er beregnet til 70 l/s. Maksimal slukeevne i kraftverket er planlagt til 1,5 m³/s og minste driftsvannføring 80 l/s. Det er foreslått å slippe en minstevannføring på 210 l/s i perioden 1.5. til 30.9. og 70 l/s resten av året. Ifølge søknaden vil dette medføre at 71 % av tilgjengelig vannmengde benyttes til kraftproduksjon.

NVE har kontrollert det hydrologiske grunnlaget i søknaden. Vi har ikke fått vesentlige avvik i forhold til søkers beregninger. Alle beregninger på basis av andre målte vassdrag vil ved skalering til det aktuelle vassdraget være beheftet med feilkilder. Dersom spesifikt normalavløp er beregnet med bakgrunn i NVEs avrenningskart, vil vi påpeke at disse har en usikkerhet på +/- 20 % og at usikkerheten øker for små nedbørfelt.

Med en maksimal slukeevne tilsvarende 200 % av middelvannføringen og foreslått minstevannføring på 210 l/s 1.5 til 30.9 og 70 l/s resten av året, vil dette gi en restvannføring på omtrent 216 l/s rett nedstrøms inntaket som et gjennomsnitt over året. Det meste av dette vil komme i flomperioder. De store flomvannføringene blir i liten grad påvirket av utbyggingen. Ifølge søknaden vil det være overløp over dammen 48 dager i et middels vått år. I 64 dager vil vannføringen være under summen av minste driftsvannføring og minstevannføring og derfor for liten til at det kan produseres kraft, slik at kraftstasjonen må stoppe og hele tilsiget slippes forbi inntaket. Tilsiget fra restfeltet vil i gjennomsnitt bidra med 10 l/s ved kraftstasjonen.

Produksjon og kostnader

Med bakgrunn i de hydrologiske dataene, som er lagt frem i søknaden, har søker beregnet gjennomsnittlig kraftproduksjon i Reinelv kraftverk til omtrent 4,7 GWh fordelt på 1,8 GWh vinterproduksjon og 2,9 GWh sommerproduksjon. Byggekostnadene er estimert til 22,0 mill. kr. Dette gir en utbyggingspris på 4,6 kr/kWh.

NVE har kontrollert de fremlagte beregningene over produksjon og kostnader. Vi har ikke fått vesentlige avvik i forhold til søkers beregninger. Energikostnaden over levetiden (LCOE) er beregnet til 0,35 kr/kWh (usikkerhet i spennet 0,29-0,42). Energikostnaden over levetiden tilsvarer den verdien kraften må ha for at prosjektet skal få positiv nettonåverdi. Beregningene forutsetter en kalkulasjonsrente på 6 %, økonomisk levetid på 40 år og drifts- og vedlikeholdskostnader på 5 øre/kWh.

NVE vurderer kostnadene ved tiltaket til å være nær gjennomsnittet i forhold til andre småskala vannkraftverk som det er søkt konsesjon for de siste årene. Ved en eventuell konsesjon til prosjektet vil det allikevel være søkers ansvar å vurdere den bedriftsøkonomiske lønnsomheten til prosjektet.

Naturmangfold

Naturtyper

Tiltaksområdet til Reinelva kraftverk ligger rett oppstrøms en avgrenset naturtype i strandsonen. Naturtypen «bløtbunnsområder i strandsonen» strekker seg langs hele fjordområdet i Sørleangen, og ble registrert i Naturbase i 2009 av NIVA. Området er gitt A-verdi. Verdisettingen begrunnes med at naturtypen har stor strandflate i en smal fjordarm som strekker seg nesten opp mot 6000 daa. Området ligger relativt beskyttet til og er et svært viktig næringsområde for stedege vadefugl og andefugl.

Fra Miljødirektoratets nettsider står følgende om naturtypen:

«Bløtbunn består av mudder og/eller fin, leirholdig eller grovere sand som ofte tørlegges ved lavvann. Et stort antall arter er å finne i bløtbunnsområder i strandsonen og produksjonen i vannmassene kan være høy. (...) Finnes over hele landet, men større bløtbunnsområder er sjeldne. (...) Store bløtbunnsområder gir robuste og stabile (motstandsdyktige) økosystemer og utgjør viktige beiteområder for fugl og fisk.»

FNF Troms er bekymret for hvordan sedimenttransporten i Reinelva vil bli ved en eventuell utbygging. De mener føre-var-prinsippet bør gjelde fordi man vet for lite om konsekvensene ved tiltaket. De mener endret sedimentering vil kunne få negative virkninger på et viktig viltområde i nærheten av elvas utløp.

NVE velger å kommentere påvirkninger på sedimenteringen og viltområdet samlet under deltema fugl nedenfor. Resten av influensområdet har ikke avgrensede naturtyper av særskilt verdi.

Arter

Fugl

Området rundt fjordarmen Sørleangen er viktig for flere fuglearter. Spesielt gjelder dette vade- og andefugler. I artskart framgår det at stær (NT) og bergand (VU) er registrert i nærheten av tiltaksområdet, men om man hever blikket litt, får man en svært omfangsrik artsliste på fugl, inkludert arter unntatt offentligheten. Fuglearter som blir nevnt i biomangfoldrapporten er gulnebbblom (NT), sjøorre (VU), havelle (NT), svartand (NT) og praktærugl (NT). Flere av disse fugleartene vil kunne benytte seg av nærområdene nedstrøms kraftverket.

Kraftverket vil bli lokalisert i ytre deler av fjordarmen, og er dermed lagt rett utenfor ytterkanten av et nasjonalt viktig viltområde for fugl. Området ligger innenfor bløtbunnsområdene i strandsonen nedstrøms kraftverket. Endring i sedimenteringsforholdene på lave vannføringer kan endre bløtbunnsforholdene noe rett nedstrøms utløpet, men de store flommene vil i liten grad bli påvirket. Inntaksdammen fra vannverket har allerede gjort endringer i sedimenteringen i elva i dag. Ytterligere endringer vil ha mindre innvirkning enn om elva hadde vært urørt.

Bløtbunnsområdene innerst i fjorden ligger om lag 4 km sør for tiltaksområdet. Dette er også et viktig område for fugl. Flere tekniske inngrep i hele tiltaksområdet demper også konflikten med fuglene. Søker har i tillegg planlagt nettilknytning med jordkabel.

NVE vurderer tiltakets innvirkning på fugl som akseptabel, siden områdene ikke blir direkte berørt av anleggsdelene. Noe støy i anleggsperioden vil kunne virke negativt i de nærmeste områdene, men tiltaket ligger rett ved både skole og barnehage, som gjør at menneskelig aktivitet i området ikke er en nevneverdig faktor i anleggsfasen. Tema har ikke vært avgjørende for konsesjonsspørsmålet.

Sjørøye

Norge har et spesielt internasjonalt ansvar for å opprettholde levedyktige bestander av anadrome laksefisk. Noen av de største utfordringene for anadrome arter er redusert vannføring på berørt strekning og raske dropp i vannmengde der fisk, yngel og egg lever. Tilstrekkelig vanddekket areal og langsomme vannstandsendringer er blant de viktigste suksessfaktorene for at anadrom fisk skal kunne gjennomføre en vellykket livssyklus.

Reinelva renner fra øst mot vest ut i Sørleangen, en liten fjordarm mellom Lyngsalpan og Lenangsøyra. Den anadrome strekningen i elva er beregnet opp til kote 100, ved Skittdikhaugen, om lag 300 m nedstrøms vannverkets inntaksdam. Om lag 1200 m anadrom elvestrekning vil bli berørt av tiltaket.

Følgende opplysninger oppgis i biologisk mangfoldrapport fra Sweco:

«Reinelva har liten verdi for røye og sjørøye. Røye vil stort sett være stasjonær (ikke sjøvandrende). Det er begrenset med næring på elvestrekningen og det er få og små oppholdsplasser. En annen sak er det at fylkets viktigste sjørøyeassdrag, Jægervatnet, ligger i nærheten (Halvorsen, 2012). Det kan derfor tilfeldig vandre opp sjørøye i Reinelva, men uten innsjøer eller store kulper er elva lite egnet for røye. Overvintring vil heller ikke være mulig for større fisk som må vandre ut igjen i vintersesongen (pers.med. Morten Halvorsen).»

Sweco har innhentet sin informasjon både skriftlig og muntlig fra biolog Morten Halvorsen. Han fikk i oppdrag fra Direktoratet for naturforvaltning (nå: Miljødirektoratet) å utføre DN-utredning 1-2012 «Sjørøyeassdragene i Nord-Norge; 100 av 400 mulige». Kunnskapsoppsummeringen om sjørøye bygger i stor grad på denne rapporten, og er fremdeles tilgjengelig på Miljødirektoratets nettsider².

I konkurranse med sjørret og laks er sjørøye den svakeste. Det er den som blir fortrent. Den finner nisjer i kaldere og eller dypere vann. Spesielt brepåvirkede elver kan være viktige for sjørøya. De undersøkte 24 vassdrag i Troms hvor det er funnet sjørøye. I Lyngen er Jægervatnvassdraget et viktig sjørøyeassdrag (DN-utredning, 2012). Halvorsen mener feilvandring til Reinelva kan forekomme, men sannsynligheten for at berørt elvestrekning er en viktig sjørøyeelv anses som svært liten.

Reinelva er ikke en brepåvirket elv. Vanntemperaturen regnes derfor ikke å være spesielt gunstig for sjørøya. Elvestrekningen i Reinelva mangler kulper hvor sjørøya kan oppholde seg. Det er heller ingen innsjøer tilknyttet elva.

FNF Troms og TJFF mener kunnskapsgrunnlaget på sjørøye er for dårlig utredet i biologisk mangfoldrapport siden det ikke er gjennomført en selvstendig fiskeundersøkelse på anadrom strekning i elva. Om konsesjon gis mener de omløpsventil må installeres og biotopjusterende tiltak må kreves. Fylkesmannen i Troms er stort sett enig med Swecos vurderinger av akvatisk miljø, men savner en spesifikk vurdering av om elva vil gå tapt som fiskebekk, eller om det fremdeles vil være et potensiale for fiske også etter en utbygging.

NVE legger til grunn hvordan de fysiske forholdene er i elveløpet, vannfaglige vurderinger, generell kunnskap om sjørøya, samt uttalelser fra sjørøyeekspert Morten Halvorsen, Sweco, Fylkesmannen i Troms og Miljødirektoratets hjemmesider. Å pålegge tilleggsundersøkelser på røye i et område som antas å ha så liten verdi anses som unødvendig for våre vurderinger at tiltaket. NVE mener det må svært omfattende undersøkelser til for å se på bruksmønsteret til røya gjennom året. Dette er

² <http://www.miljodirektoratet.no/no/Nyheter/Nyheter/Nyhetsarkiv/2012/7/Ny-kunnskap-om-sjoroya/>

undersøkelser som ikke ligger innenfor kunnskapskravene ved bygging av småkraftverk. NVE legger derfor til grunn den generelle kunnskapen om sjørøya og hvilke elver som er viktige for den (DN-utredning 1-2012). Strekningen nedstrøms kraftverket er så kort at NVE anser installasjon av omløpsventil som lite hensiktsmessig.

NVE mener redusert vannføring og bygging av kraftverksdammen vil redusere verdien av elva ytterligere, men siden verdien allerede i dag er liten anses reduksjonen som akseptabel. Vi mener det vil kunne gå en og annen røye opp i elva også i framtiden, så potensialet som fiskeelv, spesielt når vannføringen er større enn slukeevnen, vil fortsatt i noen grad være tilstede.

Bunndyr

FNF Troms og TJFF påpeker manglende kartlegging av bunndyrfaunaen i søknaden. NVE avviser dette kravet, da NVEs tidligere prosjekter på fagområdet (rapportserie miljøbasert vannføring) tilsier at bunndyrs diversitet og relative tetthet blir lite påvirket av en utbygging der det slippes minstevannføring. Dessuten ligger en eventuell undersøkelse av bunndyr utenfor det som er dokumentasjonskrav for bygging av småkraftverk.

Det er påvist svært få biologiske verdier utenom naturtypen bløtbunnsområder i strandsonen med tilhørende rikt fugleliv. Etter det NVE kan se vil disse verdiene i liten grad bli negativt påvirket ved en eventuell utbygging av Reinelv kraftverk. NVE har følgelig lagt liten vekt på tema biologisk mangfold i sitt vedtak.

Forholdet til naturmangfoldloven

Alle myndighetsinstanser som forvalter natur, eller som fatter beslutninger som har virkninger for naturen, plikter etter naturmangfoldloven § 7 å vurdere planlagte tiltak opp mot naturmangfoldlovens relevante paragrafer. I NVEs vurdering av søknaden om Reinelv kraftverk legger vi til grunn prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 samt forvaltningsmålene i naturmangfoldloven §§ 4 og 5.

Kunnskapen om naturmangfoldet og effekter av eventuelle påvirkninger er basert på den informasjonen som er lagt fram i søknaden, miljørapport, høringsuttalelser, DN-utredning 1-2012, samt NVEs egne erfaringer. NVE har også gjort egne søk i tilgjengelige databaser som Naturbase og Artskart den februar 2017. Etter NVEs vurdering er det innhentet tilstrekkelig informasjon til å kunne fatte vedtak og for å vurdere tiltakets omfang og virkninger på det biologiske mangfoldet. Samlet sett mener NVE at sakens kunnskapsgrunnlag er godt nok utredet, jamfør naturmangfoldloven § 8.

I influensområdet til Reinelv kraftverk finnes naturtypen bløtbunnsområder i strandsonen i tillegg til et viltområde for fugl med A-verdi. Følgende rødlistede arter er funnet i nærområdene: stær (NT), bergand (VU), gulneblom (NT), sjøorre (VU), havelle (NT), svartand (NT) og praktærflugl (NT). Streifdyr av jerv (EN), gaupe (EN) og oter (VU) kan også forekomme i. En eventuell utbygging av Reinelva vil etter NVEs mening ikke være i konflikt med forvaltningsmålet for naturtyper og økosystemer gitt i naturmangfoldloven § 4 eller forvaltningsmålet for arter i naturmangfoldloven § 5.

NVE har også sett påvirkningen fra Reinelv kraftverk i sammenheng med andre påvirkninger på naturtypene, artene og økosystemet. Prosjektområdet ligger ikke i umiddelbar nærhet av andre småkraftverk. De to nærmeste søknadene på andre siden av Ullsfjorden i Tromsø kommune er per i dag avslått av NVE grunnet manglende framdrift, men avslagene er påklaget. De nærmeste utbygde prosjektene ligger ved Lyngseidet. Der ligger Rottenvik, Tyttbærelva og Forneselva kraftverk. Gjerdelva kraftverk har også fått konsesjon av NVE, men denne er påklaget. Store deler av Lyngen kommune er avsatt til naturvernområder, landskapsvernområder eller er med i verneplan for vassdrag.

Det er ikke så mange områder som kan bygges ut i Lyngen. Naturtypen bløtbunnsområder i strandsonen er avgrenset i åtte områder i kommunen, hvor prosjektet vil berøre noe areal i ytre deler av naturtypen i ett av disse områdene. Siden naturtypen er godt representert i kommunen vil et småkraftverk kunne påvirke naturtypen og økosystemet tilknyttet denne naturtypen per i dag i et akseptabelt omfang. FNF ønsker i tillegg sumvirkningsvurderinger innenfor området Storfjord, Kåfjord og Tromsø på bl.a. biologisk mangfold. NVE mener denne avgrensningen er for vid for en enkelt småkraftsak. Den samlede belastning på økosystemet og naturmangfoldet er dermed blitt vurdert, jamfør naturmangfoldloven § 10. Den samlede belastningen anses ikke som så stor at den blir avgjørende for konsesjonsspørsmålet.

Etter NVEs vurdering foreligger det tilstrekkelig kunnskap om virkninger tiltaket kan ha på naturmiljøet, og NVE mener at naturmangfoldloven § 9 (føre-var-prinsippet) ikke får avgjørende betydning for konsesjonsspørsmålet. Avbøtende tiltak og utformingen av tiltaket vil spesifiseres nærmere i våre merknader til vilkår dersom det blir gitt konsesjon. Tiltakshaver vil da være den som bærer kostnadene av tiltakene, i tråd med naturmangfoldloven §§ 11-12.

Reindrift

I OEDs retningslinjer for små vannkraftverk blir tap, oppstyking og redusert bruk av beiteland på grunn av arealinngrep og annen menneskelig aktivitet trukket frem som en av de største utfordringene for reindriftsnæringen i dag. Den samlede effekten av en rekke mindre inngrep og forstyrrende aktiviteter innenfor reinbeiteområder er ofte langt større enn effekten av de enkelte inngrep (OED, 2007).

Reinelv kraftverk vil berøre sommerbeitene til distrikt 33 T-rendalen reinbeitedistrikt. Sommerbeitene ligger innenfor Lyngenfjorden nordover fra landeveien over Lyngseidet, Ullsfjorden, Kjoslen til nordspissen av Lyngshalvøya. Uløya vest for Lyngsalpan er også en del av distriktet³⁴.

Reinbeitedistriktet har om lag 900 dyr, med beitetid i Lyngen kommune normalt i tidsrommet 15.4 til 1.11⁵, men kan ifølge Fylkesmannen i Troms utvides til 1.3 til 31.12. Vinterbeitene har distriktet i Kautokeino kommune. Reinflokket fraktes med båt til og fra sommerbeitene i Lyngen kommune. Ankomst og avgang skjer fra Koppangen på østsiden av Lenangstindane.

Områdene ved Reinelv kraftverk brukes hovedsakelig som flytteetappe både vår og høst. Kalvingslandet ligger nord for tiltaksområdet, mens brunstområdene ligger sør for Jægervatnet. Inntaksområdet til vannverket ligger i dag på deler av flyttveien. Siden kraftverket vil bli liggende litt nedstrøms eksisterende dam, vil kraftverksdammen også berøre flyttveien. Det er vår-, sommer- og høstbeiter i hele tiltaksområdet, selv om vår- og sommerbeitene er markert som de viktigste i dette området.

Fylkesmannen i Troms er ikke imot prosjektet, men mener det er viktig at det settes vilkår som ivaretar reindriftens bruk av området om konsesjon gis. Tidspunkt for anleggsperiode, samt tett dialog med reinbeitedistriktet er viktig. Det er kun de øvre delene av tiltaksområdet som vil kunne komme i konflikt med reindrifta i anleggsfasen. Kraftstasjonsområdet vil ikke berøre reindrifta i nevneverdig grad. Rendalen reinbeitedistrikt er i utgangspunktet imot en utbygging. Dette begrunnes hovedsakelig i berøring av flyttveien i øvre del av tiltaksområdet. De savner en egen reindriftsfaglig

³ Kilden.no

⁴ Distriktsplan for reinbeitedistrikt: 33T Rendalen – Itunjárga Gjelder for perioden: (2016-2022)

⁵ <https://lovdata.no/dokument/JB/forskrift/1973-11-26-1>

konsekvensutredning. De understreker også hvor viktig det er med dialog om kraftverket får konsesjon. I distriktsplanen beskrives den samlede belastningen på reinbeitedistriktet som stort i Lyngen kommune. Dette inkluderer økende hyttebygging, økende skiturisme i kalvingsområdene i kalvingsperioden, mineralutvinning og annen menneskelig aktivitet.

NVE ser at reinbeitedistriktet har mange ulike utfordringer, men vurderer likevel merbelastningen som relativt liten i influensområdet til Reinelv kraftverk, da dette er et område rett ved skole, barnehage og annen infrastruktur. Muligheten for avbøtende tiltak som ivaretar en presset reindrift på best mulig måte vil være viktig om konsesjon gis. NVE har sett på graden av menneskelig aktivitet, nærhet til eksisterende infrastruktur, graden av urørthet og særverdiområder for reindriften i våre vurderinger. Muligheten for avbøtende tiltak har vært viktig. Tema reindrift har vært tillagt vekt, men ikke avgjørende vekt i konsesjonsspørsmålet, siden avbøtende tiltak er mulig i dette området. Vi viser her til omforent referat fra dialogmøte etter befarings, og vil legge dette til grunn ved eventuell vurdering av avbøtende tiltak.

Landskap og friluftsliv

Landskap

Prosjektområdet til Reinelv kraftverk ligger i landskapsregion 32 *Fjordbygdene i Nordland og Troms*, underregion 32.20 *Ullsfjorden* (Puchmann, 2005).

Landskapsregionen *Fjordbygdene i Nordland og Troms* strekker seg fra Vestfjorden i Nordland i sør til Altafjorden i Vest-Finnmark i nord. Hovedformen kjennetegnes ved at fjordtrauet forbindes med et smalt strandbelte mellom sjøen og fjellet, hvor innsynet til de stupbratte fjellsidene og flågene dominerer landskapet. I Troms er det typiske karaktertrekket forbundet med lengre fjorder som skjærer seg langt inn i landet. Indre deler av fjordarmene er ofte smale med godt innsyn til motsatt bredde. Vassdragene er korte og mangler som oftest synlige fosser.

Reinelva er en typisk elv i landskapsregionen. Hele tiltaksområdet er tydelig påvirket av menneskelig aktivitet. Både vannverk, skole, barnehage, boligområder, gårdsdrift, industri og veinett finnes allerede innenfor influensområdet. Områder med urørt preg vil ikke bli berørt av tiltaket.

Lyngsalpan landskapsvernområde ligger drøye 300 m øst for vannverkets inntaksdam. Søker planlegger å legge kraftverkets inntaksdam rett nedstøms vannforsyningsdammen. Nye inngrep i forbindelse med kraftverket legges dermed lenger unna landskapsvernområdet enn eksisterende infrastruktur. Verneområdestyret har ingen motforestillinger mot bygging av kraftverket, men understreker viktigheten av revegetering i nærområdene til landskapsvernområdet. NVE er enig i denne vurderingen. Krav om revegetering vil normalt ivaretas som del av detaljplangodkjenning og oppfølging i anleggsfasen. Landskapsverdier knyttet til friluftsliv blir diskutert under tema friluftsliv.

Friluftsliv

Troms fylkeskommune har sammen med kommunene, lokale og regionale frilufsorganisasjoner kartlagt friluftslivsområder i Troms fylke. Områdene er kartlagt ut ifra fire kategorier; ikke klassifisert, registrert, viktig og svært viktig.

Friluftsområdene i Lyngen kommune er verdivurdert, men resultatet av kartleggingen er ennå ikke offentliggjort i Naturbase. NVE legger derfor til grunn verdivurderingene som framgår av innkomne høringsuttalelser i forbindelse med konsesjonssøknaden til Reinelv kraftverk.

I høringsrunden har flere høringsparter vist til at to friluftsområder i kategorien «svært viktig» og ett i kategorien «viktig» ligger innenfor eller i nærheten av influensområdet til kraftverket. Lenangen grus- og skøytebane, er et svært viktig friluftsområde som brukes hele året. Området kan unngås helt ved en eventuell utbygging. Området fra Sør-Lenangen til Eidstranda inkludert Reinelva opp til vernegrensen er et viktig nærturområde. Sør-Lenangen er også startsted for flere toppturer. Dette området er også gitt verdien svært viktig for friluftsliv, og vil bli berørt ved en eventuell utbygging av Reinelv kraftverk. Områdene videre innover Reindalen opp til Erikaksla er vurdert til viktige friluftsområder med startsted fra Lenangen skole. Områdene ligger ovenfor prosjektområdet, og vil ikke bli påvirket utover berøring av lysløypa nedenfor dette avgrensede området.

Troms fylkeskommune, FNF Troms, Ishavkysten friluftsråd og I.I.R. Vatne er bekymret for hvordan byggingen av kraftverket vil kunne forringe friluftsopplevelsene i området. De er alle negative til en utbygging. De påpeker at vann i elva er viktig for opplevelsen og at inngrep i rørtraseen vil virke negativt på lysløypa som strekker seg langs elvas sørside. Fylkesmannen er i tillegg bekymret for om elvestrekningen vil gå tapt som fiskeelv eller om den fremdeles vil ha et visst potensiale selv etter en eventuell utbygging. Om konsesjon gis mener de at tilstrekkelig avbøtende tiltak må kreves av NVE.

NVE vurderer anleggsperioden til å være den mest belastende perioden for friluftinteressene. Siden rørgata ønskes lagt i eksisterende vei opp til inntaksdammen, vil deler av lysløypa bli berørt i anleggsperioden. Hele tiltaksområdet ligger nedenfor tregrensa og vil kunne revegeteres etter endt anleggsperiode. Tilbakeføring av masser og tilrettelegging av berørte veistrekninger er forhold som det kan settes vilkår om i en eventuell konsesjon. Slipp av tilstrekkelig minstevannføring vil bli vurdert, av hensyn til friluftinteressene inkludert muligheter for noe fiske i elva.

NVE registrerer at friluftsverdien i nærområdet til bebyggelse og annen infrastruktur ikke har vært en reduserende faktor for verdisetningen av dette turområdet. Vi legger derfor til grunn at de tekniske anleggsdelene til kraftverket ikke vil ha en nevneverdig negativ effekt på friluftslivet, gitt avbøtende tiltak som opprettholder bruken av området som i dag. Fraføring av vann vil ha en mer permanent synlig effekt i nedre del av tiltaksområdet, samt redusere vanndekket areal i lavvannsperioder. Her blir det viktig å vurdere størrelsen på minstevannføringsslippen både for opplevelsesverdien og fiske om konsesjon gis. NVE vurderer ulempene for friluftinteressene som akseptable, gitt avbøtende tiltak. Vi har derfor ikke lagt avgjørende vekt på landskap og berøring av ulike friluftinteressene i vår vurdering av konsesjonsspørsmålet.

Samfunnsmessige fordeler

En eventuell utbygging av Reinelv kraftverk vil gi 4,7 GWh i et gjennomsnittså. Denne produksjonsmengden regnes som lite for et småkraftverk. Småkraftverk utgjør et viktig bidrag i den politiske satsingen på fornybar energi. Det omsøkte tiltaket vil gi inntekter til søker og grunneier og generere skatteinntekter. Videre vil Reinelv kraftverk styrke næringsgrunnlaget i området og vil dermed kunne bidra til å opprettholde lokal bosetning.

Vannforsyning

Lyngen kommune og Mattilsynet har begge sendt inn kritiske høringsuttalelser til en samlokalisering av inntaksdam for både vannverket og kraftverket. Søker har tatt hensyn til dette i sine reviderte planer. Inntaksdammen til kraftverket søkes nå lagt nedenfor eksisterende vannverksdam. Reinelv kraftverk vil derfor ikke berøre verken nedbørfelt, vannkvalitet eller vannforsyningen i kommunen. Kraftverket søker kun om å produsere kraft på overskuddsvannet som renner over vannverkets inntaksdam. Merknadene fra kommunen og Mattilsynet er derfor tatt hensyn til i søkers reviderte

planer. NVE vurderer derfor ikke dette tema nærmere annet enn å sette begrensninger i anleggsområdene om konsesjon gis.

Oppsummering

De aller fleste prosjektene vil ha enkelte negative konsekvenser for en eller flere allmenne interesser. For at NVE skal kunne gi konsesjon til kraftverket må virkningene ikke bryte med de føringer som er gitt i Olje- og energidepartementets retningslinjer for utbygging av små vannkraftverk. Videre må de samlede ulempeene ikke være av et slikt omfang at de overskrider fordelene ved tiltaket. NVE kan sette krav om avbøtende tiltak som del av konsesjonsvilkårene for å redusere ulempeene til et akseptabelt nivå.

Lyngen kommune er prinsipielt imot prosjektet fordi de mener tiltaket vil sette drikkevannskilden i bygda i fare. De mener søknaden er dårlig utredet. **Fylkesmannen i Troms** kan akseptere en utbygging gitt avbøtende tiltak. **Troms fylkeskommune** fraråder en utbygging grunnet friluftsliv. **Mattilsynet** er bekymret for drikkevannskilden i bygda og krever strenge vilkår om konsesjon gis. **Rendalen reinbeitedistrikt** er imot prosjektet fordi øvre deler av tiltaksområdet berører en flyttvei. **FNF Troms og Ishavkysten friluftsråd** stiller seg kritiske til en utbygging. Dette begrunnes i landskap, friluftsliv, biologisk mangfold, sumvirkninger og for dårlig utredning. **Fylkeslaget i NJFF-Troms** påpeker at Reinelva er en sjørøyeelv. De er uenige i de fiskefaglige vurderingene i biomangfoldrapporten. De mener kunnskapsgrunnlaget på fisk og bunndyr er for dårlig. **I.I.R. Vatne** støtter organisasjonenes innvendinger mot utbygging og er imot prosjektet. **Statens vegvesen og Troms kraft nett AS** har kun generelle kommentarer til søknaden.

NVE vurderer kostnadene ved tiltaket til å være nær gjennomsnittet i forhold til andre småskala vannkraftverk som det er søkt konsesjon for de siste årene. Ved en eventuell konsesjon til tiltaket vil det allikevel være søkers ansvar å vurdere den bedriftsøkonomiske lønnsomheten i prosjektet.

I vedtaket har NVE lagt vekt på hvordan en utbygging av Reinelv kraftverk vil kunne påvirke et friluftsområde av A-verdi i nærrområde til skole og barnehage, samt påvirkning av reindriftens flyttvei i øvre del av tiltaksområde. Etter søkers flytting av inntaksdam til nedstrøms vannverkets inntaksdam anses Lyngen kommune og Mattilsynets merknader ivaretatt. NVE mener tiltakets virkning for friluftsliv og øvrige allmenne interesser kan avbøtes tilstrekkelig slik at allmenne og private interesser blir godt nok ivaretatt. Utbyggingen vil i tillegg gi et tilskudd på 4,7 GWh/år i ny fornybar energiproduksjon.

NVEs konklusjon

Etter en helhetsvurdering av planene og de foreliggende uttalelsene mener NVE at fordelene av det omsøkte tiltaket er større enn skader og ulemper for allmenne og private interesser slik at kravet i vannressursloven § 25 er oppfylt. NVE gir Norsk vannkraft AS tillatelse etter vannressursloven § 8 til bygging av Reinelv kraftverk. Tillatelsen gis på nærmere fastsatte vilkår.

Dette vedtaket gjelder kun tillatelse etter vannressursloven.

Forholdet til annet lovverk

Forholdet til energiloven

Norsk vannkraft AS har framlagt planer om installasjon av elektrisk høyspentanlegg som innebærer en nettilknytning på om lag 100 m 22 kV jordkabel til eksisterende linjenett samt installering av en generator med spenning på 6 kV og en transformator for omsetning til 22 kV.

Norsk vannkraft AS har søkt om anleggskonsesjon for bygging og drift av nødvendige høyspentanlegg, inkludert generator, transformator og høyspentledning til eksisterende nett.

Virkninger av jordkabelen

Da kabelen graves ned i grøfta langs veien til kraftverket er det ventet at denne ikke vil gi noen virkninger for samfunnet. Det vil heller ikke gi virkninger for naturmangfold.

Forhold til overliggende nett

Ifølge utredning gjort av Troms Kraft Nett er det plass til produksjonen fra Reinelv kraftverk i overliggende nett uten at det medfører behov for nye investeringer.

Konklusjon

Virkningene av nettilknytningen har inngått i NVEs helhetsvurdering av kraftverksplanene. NVE mener tilknytningsledningen i form av en om lag 100 m lang jordkabel ikke vil gi negative virkninger. NVE vil derfor gi anleggskonsesjon til den omsøkte ledningen

NVE har ikke gjort en egen vurdering av kapasiteten i nettet, og tiltakshaver er selv ansvarlig for at avtale om nettilknytning er på plass før byggestart. NVE vil ikke behandle detaljplaner før tiltakshaver har dokumentert at det er tilgjengelig kapasitet og at kostnadsfordelingen er avklart. Slik dokumentasjon må foreligge samtidig med innsending av detaljplaner for godkjenning, jamfør konsesjonsvilkårenes post 4.

Forholdet til plan- og bygningsloven

Forskrift om byggesak (byggesaksforskriften) gir saker som er underlagt konsesjonsbehandling etter vannressursloven fritak for byggesaksbehandling etter plan- og bygningsloven. Dette forutsetter at tiltaket ikke er i strid med kommuneplanens arealdel eller gjeldende reguleringsplaner. Forholdet til plan- og bygningsloven må avklares med kommunen før tiltaket kan iverksettes.

Forholdet til forurensningsloven

Det må søkes Fylkesmannen om nødvendig avklaring etter forurensningsloven i anleggs- og driftsfasen. NVE har ikke myndighet til å gi vilkår etter forurensningsloven.

Forholdet til EUs vanndirektiv i sektormyndighetens konsesjonsbehandling

NVE har ved vurderingen av om konsesjon skal gis etter vannressursloven § 8 foretatt en vurdering av kravene i vannforskriften (FOR 2006-12-15 nr. 1446) § 12 vedrørende ny aktivitet eller nye inngrep. NVE har vurdert alle praktisk gjennomførbare tiltak som vil kunne redusere skadene og ulempene ved tiltaket. NVE har satt vilkår i konsesjonen som anses egnet for å avbøte en negativ utvikling i vannforekomsten, herunder krav om minstevannføring og standardvilkår som gir vassdragsmyndighetene, herunder Miljødirektoratet/Fylkesmannen etter vilkårenes post 5, anledning til å gi pålegg om tiltak som senere kan bedre forholdene i det berørte vassdraget. NVE har vurdert

samfunnsnyttan av inngrepet til å være større enn skadene og ulempene ved tiltaket. Videre har NVE vurdert at hensikten med inngrepet i form av fornybar energiproduksjon ikke med rimelighet kan oppnås med andre midler som miljømessig er vesentlig bedre. Både teknisk gjennomførbarhet og kostnader er vurdert.

Merknader til konsesjonsvilkårene etter vannressursloven

Post 1: Vannslipp

Følgende data for vannføring og slukeevne er hentet fra konsesjonssøknaden og lagt til grunn for NVEs konsesjon og fastsettelse av minstevannføring:

Middelvannføring	l/s	750
Alminnelig lavvannføring	l/s	70
5-persentil sommer	l/s	210
5-persentil vinter	l/s	70
Maksimal slukeevne	m ³ /s	1,5
Maksimal slukeevne i % av middelvannføring	%	200
Minste driftsvannføring	l/s	80

Norsk vannkraft AS har foreslått et minstevannføringslipp på 210 l/s i perioden 1.5 til 30.9 og 70 l/s resten av året. Lavvannsvurderingene i søknaden samsvarer med hva som framgår av NEVINA (nedbørfelt og vannføringsindeksanalyse). Tjenesten er en av NVEs karttjenester som analyserer nedbørfelt og feltparametere digitalt fra et fritt valgt punkt i vassdraget.

Fylkesmannen i Troms aksepterer søkers forslag til minstevannføringslipp. Ut fra kjent kunnskap mener de minstevannslippet vil være tilstrekkelig for å opprettholde et fungerende akvatisk økosystem. FNF Troms og Ishavskysten friluftsråd mener det er viktig med minstevannføring for å ivareta friluftinteressene i området. I tillegg påpeker FNF Troms at søker har for dårlig kunnskapsgrunnlag til å vite hvordan vannføringen vil endre sedimenteringen nedstrøms kraftverket. Fylkeslaget i NJFF-Troms mener minstevannføringen må være tilfredsstillende.

Flere høringsparter har bedt NVE vurdere størrelsen på minstevannføringsslippet. NVE er enig med Fylkesmannens vurdering av at foreslåtte minstevannføringslipp er tilstrekkelig til å opprettholde et fungerende akvatisk økosystem. Nærhet til skole og barnehage gjør at elva kan ha lokal verdi for barn og unge som ønsker å fiske i elva. Sjørøye er observert i elva, men uten at det er et kjent område for sjørøya. Topografien i elveløpet tilsier at dette ikke er en svært viktig elv. Vannverk har ofte ikke krav til minstevannføringslipp i elva. Ved lave vannføringer har elva kunnet gå tørr siden drikkevannsinntaket ble bygget. Dette har allerede redusert verdien av elva for akvatisk liv. Kraftverket vil kun ha mulighet til å produsere kraft på overløpsvannet til vannverket. Forsyningssikkerheten er derfor uendret ved en utbygging av Reinelv kraftverk.

Ut fra dette fastsetter NVE en minstevannføring på **210 l/s i tiden 1.5 til 30.9 og 70 l/s resten av året**. Dette er i tråd med søkers forslag. Samlet produksjon vil bli på 4,7 GWh/år, som omsøkt, etter søkers flytting av inntaksdammen til nedstrøms vannverkets inntaksdam.

Dersom tilsiget ved inntaket er mindre enn minstevannføringskravet, skal hele tilsiget slippes forbi inntaket. NVE presiserer at start-/stoppkjøring av kraftverket ikke skal forekomme. Kraftverket skal kjøres jevnt. Inntaksbassenget skal ikke benyttes til å oppnå økt driftstid, og det skal kun være små vannstandsvariasjoner knyttet til opp- og nedkjøring av kraftverket. Dette er primært av hensyn til naturens mangfold og mulig erosjonsfare.

Post 4: Godkjenning av planer, landskapsmessige forhold, tilsyn m.v.

Detaljerte planer skal forelegges og godkjennes av NVE før arbeidet settes i gang.

Før utarbeidelse av tekniske planer for dam og vannvei kan igangsettes, må søknad om konsekvensklasse for gitt alternativ være sendt NVE og vedtak fattet. Konsekvensklassen er bestemmende for sikkerhetskravene som stilles til planlegging, bygging og drift og må derfor være avklart før arbeidet med tekniske planer starter.

NVEs miljøtilsyn vil ikke ta planer for landskap og miljø til behandling før anlegget har fått vedtak om konsekvensklasse.

NVE vil ikke godkjenne planene før det er dokumentert at det er tilgjengelig kapasitet i nettet og at kostnadsfordelingen er avklart, jmfør våre merknader under avsnittet «Forholdet til energiloven».

Vi viser også til merknadene i vilkårenes post 6 nedenfor, om kulturminner.

Nedenstående tabell angir rammene som ligger til grunn for konsesjonen. NVE presiserer at alle føringer og krav som er nevnt i dokumentet gjelder.

NVE har gitt konsesjon på følgende forutsetninger:

Inntak	Inntaket skal plasseres nedstrøms vannverkets inntaksdam, slik at vannet i eksisterende inntaksdam ikke blir påvirket. Dette kan ikke endres i en detaljplan. Søker har antydnet damplassering på kote 131. Teknisk løsning for dokumentasjon av slipp av minstevannføring skal godkjennes av NVE.
Vannvei	Vannveien skal nedgraves på hele strekningen. Dette kan ikke endres i en detaljplan. Søknaden oppgir at rørtraseen i størst mulig grad skal følge eksisterende vei inn til inntaket
Kraftstasjon	Kraftstasjon er oppgitt lagt på kote 6. Avstand til fylkesvei må avklares med Statens vegvesen region nord og NVE i detaljplanfasen. Vannet fra utløpskanalen skal tilbakeføres til elva.
Største slukeevne	Søknaden oppgir 1,5 m ³ /s
Minste driftsvannføring	Søknaden oppgir 80 l/s.
Installert effekt	Søknaden oppgir 1,5 MW.

Antall turbiner/turbintype	Søknaden oppgir 1 peltonturbin
Vei	Søknaden oppgir behov for 100 m ny vei inn til kraftstasjonen fra eksisterende vei. Eksisterende veier som blir berørt i anleggsfasen skal tilbakeføres til opprinnelig standard etter endt utbygging
Avbøtende tiltak	Nærhet til skole, barnehage og flere boliger gjør at kraftstasjonen må støyskjermes tilstrekkelig. Søker må etablere god dialog med Rendalen reinbeitedistrikt for å dempe konfliktnivået med reindriftsnæringen. Øvre del av tiltaksområdet må stanse anleggsvirksomheten når reindrifta bruker flyttveien både vår og høst. Anleggsmaskiner, riggområder og all anleggsvirksomhet skal legges nedstrøms nedbørfeltet til vannverkets drikkevannsinntak. Grensemarkeringer må settes opp i inntaksområdet for å hindre forurensning av drikkevannskilden.
Annet	Området ved kraftstasjonen og opp til et avtalt punkt på rørtraseen er unntatt begrensningene i anleggsperioden. Avtalen inngås mellom reinbeitedistriktet og søker. Det er viktig med god revegetering siden kraftverket blir liggende i nærområdet til landskapsvernområdet og i et A-verdi område for friluftsliv. Oppsetting av hekkedasser for fossefall er anbefalt av Fylkesmannen i Tromsø.

Dersom det ikke er oppgitt spesielle føringer i tabellen ovenfor kan mindre endringer godkjennes av NVE som del av detaljplangodkjenningen. Anlegg som ikke er bygget i samsvar med konsesjon og/eller planer godkjent av NVE, herunder også planlagt installert effekt og slukeevne, vil ikke være berettiget til å motta el-sertifikater. Dersom det er endringer skal dette gå tydelig frem ved oversendelse av detaljplanene.

Post 5: Naturforvaltning

Vilkår for naturforvaltning tas med i konsesjonen. Eventuelle pålegg i medhold av dette vilkåret må være relatert til skader forårsaket av tiltaket og stå i rimelig forhold til tiltakets størrelse og virkninger.

Post 6: Automatisk fredete kulturminner

NVE forutsetter at utbygger tar den nødvendige kontakt med fylkeskommunen og Sametinget for å klarere forholdet til kulturminneloven § 9 før innsending av detaljplan. Vi minner videre om den generelle aktsomhetsplikten med krav om varsling av aktuelle instanser dersom det støtes på kulturminner i byggefasen, jmfør kulturminneloven § 8 (jmfør vilkårenes pkt. 3).

Post 8: Terskler m.v.

Dette vilkåret gir hjemmel til å pålegge konsesjonær å etablere terskler eller gjennomføre andre biotopjusterende tiltak dersom dette skulle vise seg å være nødvendig.

Post 10: Registrering av minstevannføring m.v.

Det skal etableres en måleanordning for registrering av minstevannføring. Den tekniske løsningen for dokumentasjon av slipp av minstevannføringen skal godkjennes gjennom detaljplanen. Data skal fremlegges NVE på forespørsel og oppbevares så lenge anlegget er i drift.

Ved alle steder med pålegg om minstevannføring skal det settes opp skilt med opplysninger om vannslippbestemmelser som er lett synlig for allmennheten. NVE skal godkjenne merking og skiltenes utforming og plassering.

Øvrige forhold

Sametinget sendte befaringsvarsel til Blåfall AS 27.5.2016 på bakgrunn av høringsbrevet fra NVE 9.3.2016 om tillatelse til å bygge Reinelv kraftverk. Varselet ble sendt med kopi til NVE. NVE har ikke fått en egen uttalelse fra Sametinget i denne saken. Vi antar derfor at de ikke har gjort funn av automatisk fredede kulturminner i tiltaksområdet. Om befarings ikke er gjennomført ennå vil søker måtte avklare befarings med Sametinget i detaljplanfasen.

Fylkesmannen i Troms krever ROS-analyse ved bygging av kraftverk. Dette vil bli ivaretatt i en detaljplanfase.

I.I.R. Vatne har mange politiske innspill og spørsmål om blant annet ulike energiformer i sin uttalelse. FNF Troms og NJFF-Troms har også stilt spørsmål med energipolitikken som føres. Dette er forhold som må vurderes i andre fora enn i en enkeltsaksvurdering av et småkraftverk.

FNF Troms og NJFF-Troms viser til rapporten fra Biofokus om underrapporteringen av verdifulle naturtyper og rødlistearter i forbindelse med konsulents konsekvensutredninger på biologisk mangfold. NVE er klar over innholdet i rapporten, men anser potensialet for feilrapportering i denne saken som svært liten.

NJFF-Troms viser til grunnlovens § 112 angående hvordan statens myndigheter skal forvalte våre ressurser for ettertiden. NVE viser i den forbindelse til vannressursloven og naturmangfoldloven som skal ivareta akkurat denne bestemmelsen. Konsesjonsbehandlingen til NVE er med på å ivareta grunnlovens § 112, og dermed en måte å oppfylle kravene i grunnloven og lover utsprunget av denne lov.

I.I.R. Vatne kommer med følgende uttalelse:

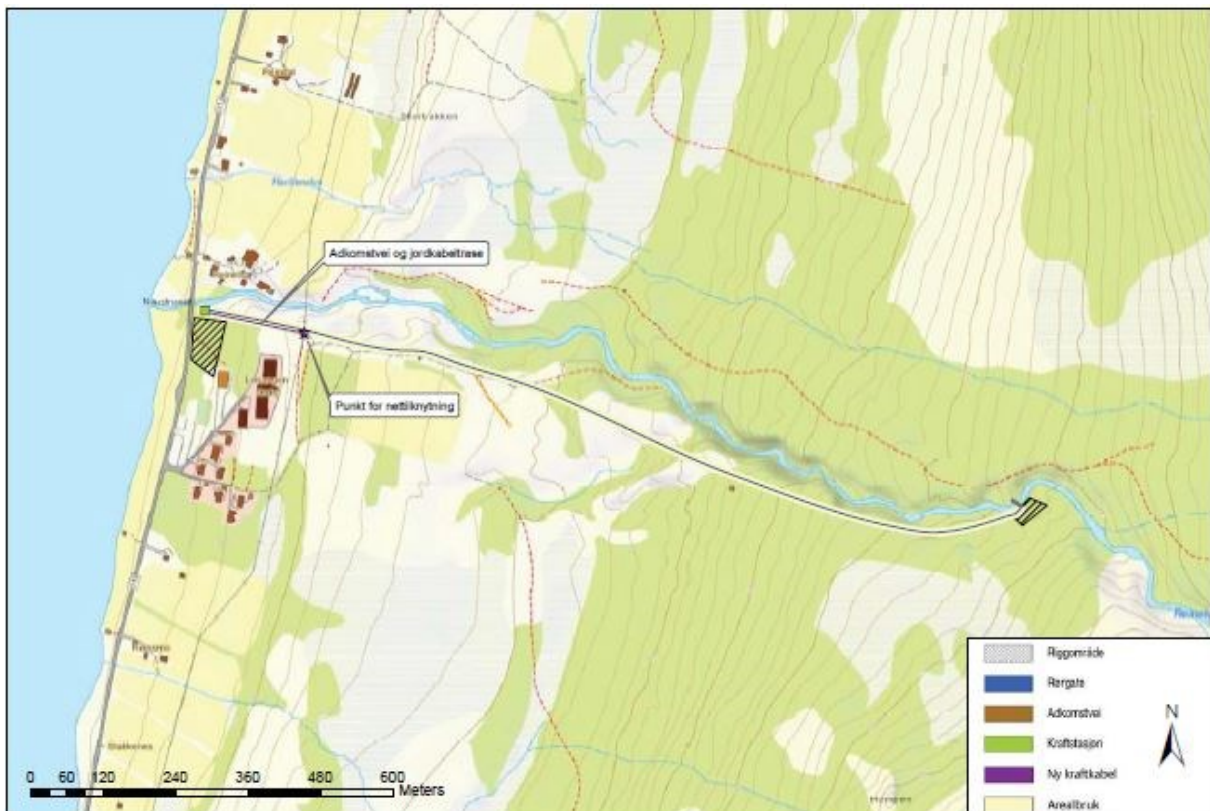
«Jeg nevner her at det flere ganger har fremkommet i media at elver er blitt tørrlagt og at det finnes de som mener de har bevis for at dette ikke har vært «uhell», men tiltak for å øke inntekter til kraftselskapet. Dette øker naturlig nok skepsisen og kan redusere tilliten til kraftselskapene.»

Hvordan kraftverket driftes er regulert i konsesjonen de har fått. Om avvik inntreffer er dette en sak for NVEs miljøtilsyn.

Lyngen kommune kritiserer omfanget av søknaden. De mener for stor vekt legges på biologiske emner, mens ROS-analyser, kommunal planlegging, samfunnsutvikling, vannforsyning, matsikkerhet, sumvirkninger samt konsekvensutredninger mangler. De mener mangel på vurderinger etter

naturmangfoldlovens §§ 8-12 er kritikkverdig. NVE vil understreke at tiltaket skal vurderes ut ifra vannressursloven. Søknaden fyller de krav NVE og OED setter i sine veiledere, maler og retningslinjer. Når det gjelder vurdering etter naturmangfoldloven er dette en kommunal og/eller statlig oppgave. NVE gjør derfor vurderingene etter naturmangfoldloven som del av vår saksbehandling. Til orientering er småkraftsøknader ikke pliktig til å ha like omfattende konsekvensutredninger med egne KU-program som større vannkraftsaker har.

Vedlegg

Opprinnelig kart over tiltaksområdet. Inntaksdammen blir trukket noe nedstrøms inntegnet plassering.